

[27th March 1954]

The motion was put and carried.

Clauses 2 and 1 and the Preamble and the Schedule were separately put and carried.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, I move—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1954, be passed into law.’ ”

MR. SPEAKER :—“ The question is—

‘ That the Madras Appropriation Bill, 1954, be passed into law.’ ”

The motion was put and carried and the Bill was passed into law.

MR. SPEAKER :—“ The House will now rise for lunch and meet again at 2-30 p.m.”

The House then adjourned for lunch.

(After lunch—2-30 p.m.)

VII.—SUPPLEMENTARY STATEMENT OF EXPENDITURE FOR THE SECOND SIX MONTHS OF THE YEAR 1953-54, DISCUSSION *RE*.

MR. SPEAKER :—“ We will now take up the discussion on the Supplementary Statement of Expenditure for the second six months of the year 1953-54. In discussing this, hon. Members should remember that it is not to be treated as a General Discussion on the Budget. The Government have incurred certain items of expenditure and these items are given in the explanatory note under each Demand. The remarks of the hon. Members should be confined to these particular items only.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே ! பொதுவாக இந்த Supplementary demand-ல் co-operation பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ On a point of order, Sir. I would like to know whether there is quorum.”

MR. SPEAKER .—“ The hon. Member can count for himself and if there is no quorum, he can bring it to my notice.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ மத்திய சர்க்கார் நம் மாகாணத்திலுள்ள கைத்தறி நெசவாளர் நலன்களுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிற பணம் அவர்கள் போட்ட திட்டத்தின் பிரகாரம் செலவழிக்கப்படுகின்றதாவென்று நான் முதலில் ஆராய விரும்புகிறேன். மார்ச்சு மாதம் ரூ. 5-க்குமேல் கைத்தறித்துணி வாங்கினால் ரூ. 1-க்கு ரூ. 0-1-6 rebate கொடுப்பதாகச் சொல்லி அம்மாதிரி retail வியாபாரிகளுக்கு rebate கொடுக்கப்படுகிறது. உண்மையாகவே அவ்வாறு செய்வது நெசவாளர்களுக்கு எவ்வளவு தூரம் பிரயோஜனமாக இருக்கிறது என்று கவனித்தால் அது 65 லட்சம் நெசவாளர்களுக்கு ஒன்றும் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. இது அவர்களுக்கு ஒரு பத்துக்கு

27th March 1954] [Sri N. K. Palanisami]

3 அணு, 4 அணு என்று கூலி கொடுத்திருந்தது, இப்போது 4 அணு 4½ அணுவாகவோ அதிகரிக்கவில்லை. சர்க்கார் ஏற்கனவே வாங்கிக்கொண்டிருக்கக்கூடிய கூலியை அதிகமாக்கக்கூடாதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதலால் மத்திய சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளர்களின் நலனுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணம் அவர்களுக்குப் பிரயோஜனமில்லாமல் போய்விடுகிறது. அறுபது லக்ஷ ரூபாயை கைத்தறி நெசவாளர்களின் நிவாரணத்திற்கு ஒதுக்கினால் அவர்களுக்கு பொந்து ஒன்றுக்கு 4 அணுவாக மான்யம் கொடுக்க முடியும். 33,000 பேர்களை சேர்பதற்கு புதிதாக ஆபீஸர்களை நியமித்து, அதற்காக ஒரு லக்ஷம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணமே போதாது. அப்படியிருக்கும்போது இம் மாதிரி ஆபீஸர்களுக்காக செலவழித்தால் நெசவாளர்க்கு என்ன நன்மைகள் செய்யமுடியும்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ It is the policy of the Communist Party to abolish all handlooms.”

SRI N. K. PALANISAMI :—“ The policy of the Congress is duping.

“சர்க்கார் கைத்தறி நெசவாளர்களின் பழைய Share மீது ரூபாய் 25 கடன் கொடுக்க முன்வந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால் இது அவர்களுக்கு எந்த விதத்திலும் அனுசூலமாக இருக்காது. அவர்கள் ரூ. 100-க்கு மதிப்புள்ள Share ன் 99 கடன் வாங்கி ஒரு ரூபாய்க்கு Nominal Fees ஆக வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி நிலைமையில் அவர்கள் 1 ரூபாய் Share மீது கடன் வாங்க இதில் எந்தவித அனுசூலமுமில்லை. இதனால் எந்த நெசவாளருக்கும் எந்த லாபமும் ஏற்படாது. மேலும் சர்க்கார் நெசவாளர்கள் விற்பனை செய்த பிறகுதான் பணம் கொடுக்கப்படுகிறது. சாயம் உற்பத்தி, இதனால் பல பிளாமி சொசைடிகள் விற்பனை முடியுமட்டும் மூடியிருக்கவேண்டிய நிலைமைக்கா மாகாண கைத்தறி நெசவாளர் சொசைடிக்கு பணம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள்? அதில் ரூ. 1,20,000-க்கு மேல் நஷ்டம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. சர்க்கார் ஏன் நஷ்டம் ஏற்பட்டது என்று விசாரிக்காமலே கைத்தறி நெசவாளருக்காக செஸ் பண்டிலிருந்து ரூ. 3,00,000-க்கு மேல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். மேலும் கேள்வி நேரத்தின்போது ஒரு கேள்விக்குப் பதிலளிக்கையில் கனம் மந்திரியவர்கள் திருநெல்வேலியில் ஒரு Spinning Mill கட்ட உடனடியாக வாங்குவதற்கு ரூபாய் 10 லக்ஷம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார். ஏன் இந்த மில் திருநெல்வேலியில் இருக்கவேண்டும்? ஏன் கைத்தறிக்காரர்கள் உள்ள சேலம் ஜில்லாவில் கட்டவில்லை? மதுரையில் அதிகமான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். அங்கு ஏன் கட்டவில்லை? Co-operative bank-ன் President ஆன டி. குமாரசாமி முதலியாரை காப்பாற்றவேண்டுமென்ற ஒரே காரணத்திற்காக திருநெல்வேலியிலுள்ள எதற்கும் உதவாத அவருக்குச் சொந்தமான அந்த மில்லை வாங்க சர்க்கார் முன்வந்து இருக்கிறார்கள். நிவாரணத்திற்கு சென்னை சர்க்காரை கேட்டால் மத்திய சர்க்காரைக் கேளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டால் எங்களுக்கு இதைப்பற்றி ஒன்றும் தெரியாது ராஜ்ய சர்க்காரை கேளுங்கள் என்கிறார்கள். எப்படித்தான் கைத்தறி நெசவாளியினுடைய பிரச்சனை தீரப்போகிறது? நம் மாகாணத்தில் பேச்சாளரில் தான் இருக்கிறார்களே தவிர செய்கையில் ஒன்றும் கானேம். ஆந்திர மாகாணம் கைத்தறி நெசவாளருக்கு ரூ. 25 லக்ஷம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. பம்பாய் மாகாணமும் ரூ. 13 லக்ஷம் ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால் நம் மாகாண சர்க்கார் சேலைகளையும் கரை வேஷ்டிகளையும் கைத்தறிக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று மத்திய சர்க்காரிடம் சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்குப் பணம் ஒன்றும் ஒதுக்கப்படவில்லை. கைத்தறியாளர் குறைந்த விலையில் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு உதவவேண்டும், அப்போது தான் கைத்தறித்துணி மில் துணியோடு போட்டியிட முடியும். The whole crux of the problem is the cost of production.

[Sri N. K. Palanisami] [27th March 1954]

“குறைந்த விலையில் உற்பத்தி செய்யவேண்டுமானால் ஜப்பானில் இருக்கிற மாதிரி எல்லா கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் power spindles கொடுப்பதற்கு licence கொடுக்க முன்வரவேண்டும். நம் மாகாணத்தில் power spindles தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படவேண்டும். அப்போதுதான் கைத்தறி துணிகள் குறைந்த விலையில் விற்கமுடியும். இந்த மாதிரியான காரியங்களைச் செய்வதற்கு சர்க்கார் உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்க முன்வரவேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ I now call upon the hon. Member Sri K. Aranganathan to speak. I think I will be obliged to call the Hon. the Finance Minister to reply after this hon. Member.”

2-40
p.m.

SRI K. ARANGANATHAN :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, தென் ஆற்காடு ஜில்லா நெய்வேலி லிக்கைட் சுரங்கத்துக்காக 6 லட்ச ரூபாய் பொறுமான இயந்திரங்கள் ஒரு கம்பெனியிலிருந்து வாங்கப்போவதாக சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் கம்பெனிக்கும் அங்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு கோஷுக்கும் ஏதோ உறவு இருப்பதாகவும் அவர்களுக்குள் கமிஷன் விஷயம் இருப்பதாகவும் வதந்தி உலவுகிறது. அந்த வதந்தியை நம்புவதற்கும் இடம் இருக்கிறது. ஆகையால் இந்த இயந்திரங்களை ஒரு தனிப்பட்ட கம்பெனியிலிருந்து வாங்காமல் Tender மூலம் வாங்கினால் அரசாங்கத்துக்கு அதிகமாக நஷ்டம் ஏற்படாது என்பது என்கருத்து.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Mr. Speaker, Sir, with your permission, I would like to ask of the hon. Member to which machinery he is referring so that I can deal with it in my reply.”

SRI K. ARANGANATHAN :—“ Sir, I mean item (i) in the Explanatory Note under Grant XXI—Industries and Cinchona, page 17 of the Supplementary Statement of Expenditure for the second six months of 1953-54.

“ பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு பள்ளிக்கூட ஆண்டு முடிந்தபின் தான் சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்படுகிறது. அவர்கள் முதலிலேயே சம்பளப்பணம் கொடுக்கக்கூடிய நிலையிலிருந்தால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் Grant கொடுக்கவேண்டிய அவசியமேயில்லை. சர்க்கார் அவர்களுக்கு உண்மையாகவே உதவி செய்யவேண்டுமென்று கருதினால் அவர்களுக்கு ஆண்டு முதலிலேயே Grant கொடுக்கவேண்டும்.

“ பல மாணவர்கள் ஆண்டு முதலில் சம்பளத்தைக் கொடுக்கமுடியாத காரணத்தினால் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு பள்ளிக்கூடத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. குறிப்பிட்ட காலத்தில் அவர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படாததால் அவர்களுக்குத் தொந்தரவும் நஷ்டமும் ஏற்படுகிறது. ஆதலால் அவர்களுக்கு சம்பளத்தை ஆண்டு முதலில் கொடுத்தால் செனகரியமாயிருக்கும் அல்லது, முதலில் அவர்கள் சம்பளத்தையும் Hostel பணத்தையும் கட்டவேண்டாமென்றும் அப்படி பின்னால் அவர்களுக்கு சலுகை கிடைக்காவிட்டால் அவர்களிடமிருந்து அந்தச் சம்பளப் பணத்தை மொத்தமாக வசூல் செய்யும்படி ஒரு உத்தரவு போட்டால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும், அதோடு ஹரிஜனங்களுக்கு மத்தியான உணவுக்காக அதிகப்பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவர்களுக்குவேண்டிய அளவு உணவு கொடுக்கப்படுவதில்லை. அளவு குறைந்திருக்கிறது. சாப்பாட்டுப்பொருள்கள் சரியான அளவில் இல்லை. மனிதன் சாப்பிடக்கூடிய சாப்பாட்டின் அம்சங்கள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மத்தியான உணவில் இல்லை. இதனால் மாணவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு அம்மை, காலரா போன்ற நோய்களால் பீடிக்கப்பட்டு ஹாஸ்டலில் இறந்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஹரிஜனங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் மத்தியான உணவில் அதிக கவனம் செலுத்தி அவர்களுக்கு நல்ல உணவுக்கொடுக்கும் படி நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.”

27th March 1954]

MR. SPEAKER :—“ I want to know whether any other hon. Member wants to speak.”

SRI R. S. ARUMUGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உபமான்ய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். ஹரிஜனங்கள் நலனுக்காக சர்க்கார் ஒரு வகையில் அதிகப் படியான செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். இந்த Supplementary செலவைப் பார்க்கும்பொழுது ஹரிஜனங்களுக்கு அதிகப்படியாக செலவு செய்திருந்த போதிலும்கூட இன்னும் அவர்களுக்கு வேண்டிய வீடு மனைக்கட்டு போன்ற விஷயங்களில் சர்க்கார் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டும். எத்தனையோ வருஷங்களுக்குமுன் மனைக்கட்டுகளை acquire செய்யவேண்டுமென்று கிராமங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் சர்க்கார் கஜானாவில் 1,000, 2,000 ரூபாய் பணம் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அப்படிப்பட்ட மனைக்கட்டு விஷயங்கள் கூட இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படவில்லை. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் 30, 40 கிராமங்களில் வீட்டு மனைக்கட்டுகளைப் பற்றிய Paper-கள் அப்படியே இருக்கின்றன. அவைகளுக்காக வேண்டிய பணத்தை நான் முன்கூறியபடி மக்கள் முன்பே சர்க்காரிடம் சில மனைகளுக்கு பணமும் கட்டியிருக்கிறார்கள். ஆகையால் இப்படிப்பட்ட காரியங்களை சீக்கிரமாக செய்து முடிப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ”

2-45
p.m.

“ மேலும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒரு சர்க்கார் ஹாஸ்டல் கிடையாது. பாளையங்கோட்டையில் நான்கு கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில் வேறு எந்த இடத்திலும் ஒரே டவுனில் நான்கு கல்லூரிகள் கிடையாது. அப்படி அதிகப்படியான கல்லூரிகள் இருந்தபோதிலும்கூட பாளையங்கோட்டையில் சர்க்கார் ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஒன்று ஏற்படுத்தவில்லை. அதற்காக 2, 3 வருஷங்களுக்குமுன்பே ஏற்பாடு செய்தும்கூட இன்றுவரை அந்தக் காரியம் பூர்த்தி அடையவில்லை. கடந்த வருஷத்தில் Director of Harijan Welfare பாளையங்கோட்டையில் ஒரு கட்டிடத்தைப்பார்த்து அங்கு ஹரிஜன ஹாஸ்டல் ஆரம்பிக்கலாமென்று எண்ணி அதற்குவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்த போது, திடீர் என்று சர்க்கார் பஸ்மில்லை என்று சொல்லிய காரணத்தினாலோ அல்லது ஏதாவதோ அவர் அதை நிறுத்திவிட்டார். அதிலும் residential scholarship வாங்கும் மாணவர்களை ஒன்று சேர்த்து சர்க்கார் ஏற்படுத்தும் ஹாஸ்டலில் தங்கவைத்தால் சர்க்காருக்கு அதிகப்படியான பணம் செலவாகாது. இந்த நிலையிலே பாளையங்கோட்டையில் ஆண்களுக்கு ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலும், திருநெல்வேலியிலோ அல்லது பாளையங்கோட்டையிலோ பெண்களுக்கென்று ஒரு ஹரிஜன ஹாஸ்டலும் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ”

“ மேலும், கிராமங்களுக்குப் பாதை வசதிகள் வேண்டும். முதலில் ஒரு அதிகாரி வந்து ஒரு கிராமத்திற்குப் பாதை வசதி செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கருதி அதற்கு வேண்டிய சகல ஏற்பாடுகளையும் செய்து கேத்துக்கல் கட்டின பிறகு கூட அதற்குப்பின்வரும் அதிகாரி அந்தக் கிராமத்துக்கு பாதை அவசியமில்லையென்று எழுதிவிட்டுப்போகிறார். இதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? இதைப்போல் சங்கரன்கோவில் தாலுக்காவிலும் திருநெல்வேலி தாலுக்காவிலும் அநேக கிராமங்களில் பாதைகள் இல்லை. உதாரணமாக மாவலியூத்துக் கிராமத்துக்கு 2, 3 வருஷங்களுக்கு முன்னால் ஒரு சர்க்கார் அதிகாரி வந்து பார்த்துவிட்டு இந்த ஊருக்குப் பாதை தேவை என்று எழுதியிருந்தார். ஆனால் கேத்துக்கல் நாட்டின பிறகு, பின்வந்த அதிகாரி இந்தப் பாதை அவசியமில்லையென்று சொல்லிவிட்டார். முதலில் பாதை வேண்டுமென்று சொல்லி சகல ஏற்பாடுகளும் செய்த பிறகு, மறுபடியும் அந்தப் பாதை வேண்டாமென்று சொல்லுவது சரியல்ல. ”

[Sri R. S. Arumugam] [27th March 1954]

“ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் பாதைகள் வாங்கிக்கொடுக்கும் வகையில் சர்க்கார் ஜாஸ்தியாக செலவு செய்திருக்கிறார்கள். அதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. இருந்தாலும் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் சீக்கிரமாக செய்யப்படவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

“தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு சர்க்கார் எந்த விதமான செலவு செய்திருந்தபோதிலும் அவர்கள் கல்விக்காக அதிகப் பணம் செலவழித்தால் அது பாராட்டத்தக்கது. குறிப்பாக ஆரம்பக் கல்விக்காக 41 லட்ச ரூபாய் செலவு செய்திருக்கிறார்கள். உயர்ந்த ஜாதி மக்கள் தெருவில் பள்ளிக்கூடமிருந்தால் அதற்கு கல்வி மான்யத்திலிருந்து பணம் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஹரிஜன மக்களின் தெருவில் பள்ளிக்கூடமிருந்தால் ஹரிஜன டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து ஆரம்பித்ததாக வைத்துக்கொண்டு அதற்கு ஹரிஜன மான்யத்திலிருந்து பணம் செலவு செய்யப்படுகிறது. அதாவது ஹரிஜன நல மான்யத்தின் கணக்கில் சேர்ந்துவிடுகிறது. அப்படியில்லாமல் ஹரிஜன மானவர்களின் கல்விக்காக செலவிடப்படும் பணத்தையும் கல்வி மான்யத்திலிருந்து செலவு செய்தால் ஹரிஜனங்களுக்கு நலனியிருக்கும்.

“ஆகவே எங்கெல்லாம் ஹரிஜனத் தெருக்களில் ஆரம்பப் பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவோ அல்லது எங்கெல்லாம் ஹரிஜனப் பிள்ளைகள் படிக்கின்றார்களோ அந்த இடங்களிலெல்லாம் ஹரிஜனப் பிள்ளைகளுக்கு பகல் சாப்பாடு வழங்கப்படவும், அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு ஸ்லேட், புத்தகங்கள் எல்லாம் இலவசமாகக் கொடுக்கப்படவும் ஏற்பாடு செய்து அந்தச் செலவுகளை மாத்திரம் ஹரிஜனங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்ட தொகையில் சேர்க்கலாமே தவிர மற்ற செலவுகளை இந்தத் தொகையில் சேர்க்கக் கூடாது. அந்த முறையில் ஹரிஜன இலாக்கா நடத்தும் பாடசாலைகளை ஜில்லா போர்டுகளையாவது, தனிப்பட்ட ஸ்தாபனங்களையாவது எடுத்து நடத்தச் சொல்லலாம். அதுதான் நல்லது.

“அடுத்தபடியாக விவசாயிகள் கடன் வாங்கும் விஷயத்தில் கொஞ்சம் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். விவசாயிகள் மாடு வாங்குவதற்கும், வண்டி வாங்குவதற்கும் கடன் வாங்குகிறார்கள். அவ்விதம் கடன் வாங்குவதாக இருந்தால் விவசாயிகள் கிட்டத்தட்ட 100 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் கடன் கேட்டால் ‘பில் வரட்டும்; பாஸ் பண்ணுகிறோம்’, என்று மாதக் கணக்கில் அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்களே தவிர அது இலகுவில் சாங்க்ஷன் ஆவது இல்லை. 100 தடவைகளாவது விவசாயி தாலூகா ஆபீசுக்கு அலைகிறான். அலைந்த சோர்வில் அவன் சிறிது அவசரப்பட்டுக் கேட்டால் இன்னும் பரிசீலனையில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்றோ அல்லது உனக்குக் கொடுப்பதற்கு வழி இல்லையென்றோ அது சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். சிறிது வட்டி லாபம் இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காகத் தான் அவன் கடன் கேட்கிறான். அந்த ரூபாய் வருவதற்குள் அவனுக்கு அவ்வளவு அலைச்சலும் செலவும் அவசியமா என்பதை நிந்திக் வேண்டும்.”

MR. SPEAKER :—“ஏற்கனவே உங்களுக்குக் கொடுத்த நோட்டீஸ் பிரகாரம் தான் பேசவேண்டும். பொது விவாதத்தைப்போல் பேசக்கூடாது.”

* SRI R. S. ARUMUGAM :—“இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு எல்லாம் ஓரளவு அதிகப்படியான தொகைகளை ஒதுக்குவதோடு நான் தாமதத்தையும் தவிர்க்கப் பிரயாசப்படவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலே குறிப்பிட்ட பிரச்சனைகளை கவனித்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென கேட்டுக்கொண்டு இம்மான்யத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.”

2-52
p.m.

* SRI S. ARUMUGAM PILLAI :—“கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சப்ளிமென்ட் பில்ஜெட்டை ஆதரித்து சில விஷயங்களைப் பேச ஆசைப்படுகிறேன். நமக்கு சுதந்திரம் கிடைத்து சுமார் 6, 7 வருஷங்களாகின்றன. இந்த நிலையில் நமது மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்காருக்கும் பல மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மத்திய

27th March 1954] [Sri S. Arumugam Pillai]

சர்க்காரில் வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் மாகாண சர்க்காரில் வேலை பார்க்கும் சிப்பந்திகளுக்கும் ஒரே விதமான சம்பளம் கொடுக்கப்படுவது இல்லை. இது ரொம்பவும் வருத்தப்படக் கூடிய சம்பவமாக இருக்கிறது. மத்திய சர்க்காரில் போஸ்டல், ரயில்வே, பி.டபிள்யூ.டி. போன்ற இலாகாக்களில் வேலை பார்க்கும் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஆரம்பச் சம்பளம் ரூ. 100 என்று வைத்துக்கொண்டால் அதே யோக்கியதாம்சம் உள்ள ஒருவர் மாகாண சர்க்காரில் வேலை பார்ப்பதாக இருந்தால் அவருக்கு ரூ. 50 அல்லது 60 தான் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் பாடுபாடான முறையாக இருக்கிறது. இங்கு செக்டரேரியட்டில் வேலை பார்க்கும் க்ளார்க்கு ஒரு பங்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது என்றால் அங்கு அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் ஆபீசில் வேலை பார்க்கும் க்ளார்க்கு அதிகப் படியான சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த மாதிரியான பாடுபாடு இருப்பதால் சிப்பந்திகள் முழு மனதுடன் வேலை பார்ப்பதற்கு சிரமமாக இருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும்.

“அதைப் போலவே இந்த செக்டரேரியட்டில் வேலை பார்க்கும் ப்யூன்களுக்கு ரூ. 40 அல்லது 50 சம்பளம் என்றால் அங்கு அக்கவுண்டண்ட்-ஜெனரல் ஆபீசில் வேலை பார்க்கும் ப்யூன்களுக்கு ரூ. 80 அல்லது 90 சம்பளமாக இருக்கிறது. அதைத் தவிர லீவு, வைத்திய வசதி முதலிய சலுகைகளிலும் எவ்வளவோ மாறுபாடுகள் இருக்கின்றன. அது நல்ல முறையில் இல்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். சுதந்திர இந்தியாவில் எல்லா சிப்பந்திகளுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் ஒரே மாதிரியாக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று சர்க்காரை நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இதே சமயத்தில் நாட்டிற்கு கல்வி மிகவும் அவசியம் என்று நாம் எல்லோரும் பல இடங்களில் சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதைப் பார்க்கும் போது கல்வியை பெருக்குவதற்கு இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிக மிக கேவலமாக இருக்கிறது. அதை ஓரளவு உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பார்க்கும்போது இந்த பட்ஜெட்டில் அதைப்பற்றிய செலவுகள் ஒன்றும் இல்லாததைக் கண்டு ஆசிரியர்கள் ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் வருங்காலத்திலாவது ஆசிரியர்களுக்கு சிறிது சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுத்து அவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தினால் நன்றாக இருக்கும்.

“அடுத்தபடியாக ஹரிஜனங்களுடைய நலனை உத்தேசித்து இந்த சர்க்கார் பல விதத்தில் அவர்களுக்கு நன்மை புரிந்து வருகிறார்கள். அதற்கு நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். அதை தெரிவிக்கும் போது ஹரிஜனங்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறது என்பதையும் தெரிவிக்கவேண்டியதாக இருக்கிறது. உடனடியாக அதிகாரிகள் அதை கவனித்து நல்ல முறையில் நடவடிக்கை எடுத்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதிகாரிகளிடம் அவர்களுடைய கஷ்டத்தைப்பற்றி சொல்லும்போது ‘ஆகட்டும் கவனிக்கிறோம், அதற்கு ஏதாவது எழுதிக் கொடுங்கள்’ என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். அப்படி எழுதிக்கொடுத்தால் அதை வருஷக் கணக்கில் கவனிப்பதாகவே தெரியவில்லை. ஆகவே ஹரிஜனங்களுடைய குறைகளை அந்தந்த ஜில்லா கலெக்டர்களும், மந்திரியாரும் ஒன்று சேர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“இப்பொழுது சேலம் டவுனில் வசிக்கும் ஹரிஜனங்கள் முனிசிபாலிட்டி இடத்தில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அங்கு ஹைஸ்கூல் கட்ட வேண்டும் என்றும் அந்த நிலத்தை விட்டு ஹரிஜனங்கள் காலி செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லுகிறார்கள்.”

MR. SPEAKER :—“உங்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுத்திருப்பதிலிருந்து தான் பேச வேண்டும்.”

* SRI S. ARUMUGAM PILLAI :—“முனிசிபாலிட்டி ஹைஸ்கூல் கட்ட வேண்டும் என்பதற்காக அங்கு குடியிருந்து வரும் ஹரி

[Sri S. Arumugam Pillai] [27th March 1954]

ஜனங்களை காலி செய்ய வேண்டும் என்று நோட்டீஸ் கொடுத்து விட்டார்கள். அதனால் அவர்கள் அதிகமாக கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கும் என் மூலமாக ஜில்லா கலெக்டருக்கும் விண்ணப்பம் எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதை தயவு செய்து கவனித்து அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று மிகவும் பணிவுடன் கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய சிற்றூரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

2-57
p.m.

* SRI S. RAMALINGAM :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த உதவி மான்யத்தில் முக்கியமாக போலீஸ் தலைப்பில் (பத்தாவது பக்கத்தில்) ‘District executive force’ என்ற இனத்தின் கீழ் போக்குவரத்து அலவன்ஸ் என்ற இனத்திற்கு ரூ. 1,95,400 மான்யம் கோரி இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே நாம் போலீஸ் இலாகாவிற்கு ஒதுக்கி இருக்கும் ரூபாய் போதாது என்று சொல்லி இன்னும் அதிகமாக போக்குவரத்து செய்வதற்கு என்று மானியம் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அவர்கள் வியாக்யானம் கொடுக்கும் காலத்தில் ‘கலவரம் ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய இடங்களுக்கு போலீஸ் படைகளை அனுப்பவேண்டும். அதற்கு அதிகப்படியான செலவு ஆகிறது அதற்காக கேட்கப்பட்டிருக்கிறது, என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்விதம் கலவரம் ஏற்பட்ட இடங்களுக்கு படைகளை அனுப்பி வைக்க வேண்டியது அவசியம்தான். பொது மக்களுக்கு பந்தோபஸ்து செய்துகொடுக்க வேண்டியதும் அவசியம்தான். ஆனால் நடைமுறையில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அதை உங்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வர விரும்புகிறேன். குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் இம்மாதிரியாக Special Armed Police படை ஒரு இடத்திலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது. அந்த செலவினமும் இதில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. பொது மக்களுடைய பந்தோபஸ்துக்கு அந்தப் படை அனுப்பப்படுகிறது என்று சொல்லும்போது அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். தற்போது சீர்காழி தாலுகாவில் Special Police camp செய்துகொண்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி குறிப்பிடும்போது அது வருந்தத்தக்க விஷயமாக இருக்கிறது. அதற்காகவும் அதிகப்படியான மானியம் தேடாரப்படுகிறது. அங்குள்ள படைகள் என்ன செய்கின்றன என்று பார்க்க வேண்டும். கலவரம் ஏற்பட்டால் தடுப்புதற்கு அனுப்பிய படைகள் அங்கு மிராசதாரர்களுக்குச் சாதகமாக வேலை செய்து கொண்டு வருகின்றன. இப்பொழுது தஞ்சை ஜில்லாவிற்கு ஒரு புதிய கலெக்டர் வந்திருக்கிறார். இந்த கலெக்டரும் இந்த போலீஸ் force-ம் ஜில்லா போலீஸ் சூப்பரண்டண்டும் இன்னும் அங்கு இருக்கக்கூடிய பெரிய அதிகாரிகளும் சீர்காழியில் முகாம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விவசாயிகளை கூப்பிட்டு மிரட்டிக் கொண்டும் பயமுறுத்திக் கொண்டுமிருக்கிறார்கள். அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை கேட்கும்போது அதாவது சென்ற வருஷத்தில் நாம் நிறைவேற்றிய தஞ்சை ஜில்லா பண்ணையான் பரது காப்பு சட்டப்படி பண்ணையாட்கள் தங்களுடைய நியாயமான கூலியைக் கேட்கும்போதும் அங்குள்ள விவசாயிகள் தங்களுக்குச் சேர வேண்டிய நியாயமான வாரம் குத்தகையை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்கும் போதும் அவர்களை போலீஸ் படையை வைத்துக் கொண்டு மிரட்டுகிறார்கள். மற்றும், 40% வாரம் கேட்கக்கூடாது சட்டத்தில் கண்டிருக்கும் படியான கூலியைக் கேட்கக் கூடாது என்று மிராசதாரர்கள் சொல்வதை எடுத்துக்கொண்டு இந்த Special Armed Policeஐ வைத்துக் கொண்டு அந்த விவசாயிகளை மிரட்டி போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று பயமுறுத்தி மிரட்டி அனுப்புகிறார்கள்.

“அதுமட்டுமல்ல. குறிப்பாக வள்ளுவக்குடியில் இந்த ரிசர்வ் போலீஸ் பட்டாளம் செய்திருக்கும் அநியாயம் எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் இல்லை. துராக்கிரதமாக அவர்கள் அந்த ஊருக்குள் நுழைந்து பல

27th March 1954] [Sri S. Ramalingam]

அட்டோயிங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்திருக்கும் காரியம் மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது என்பதை கனம் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“குறிப்பாக இம்மாதம் 18, 19-ந் தேதியில் நடந்தது என்று நினைக்கிறேன் 3 p.m.
இந்த போலீஸ்காரர்கள் வள்ளுவக்குடி கிரமத்திற்குச் சென்று அங்கு ஒருவருடைய வீட்டிற்குள் நுழைந்து அந்த வீட்டை உடனடியாக போலீஸ்காரர்கள் தங்குவதற்கு ஒழித்துத் தரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்பொழுது வீட்டில் அந்த வீட்டுக்காரர் இல்லை. அவருடைய மனைவி தான் இருந்திருக்கிறாள். அந்த அம்மாள் கூட தனது புருஷர் வீட்டில் இருப்பவையன்றும், அவர் வந்தவுடன் அவரிடம் சொல்லி உடனே ஒழித்துத் தருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாட்டைச் செய்வதாகச் சொல்லியும், கெடுத்திக் கேட்டுக்கொண்டும் கூட இவர்கள் பலாத்காரமாக அந்த வீட்டிற்குள் நுழைந்து மிக மோசமான முறையில் அதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருப்பதாக செய்திகள் எனக்கு வந்திருக்கின்றன. அது மட்டுமல்ல, சாதாரண விவசாயிகள் டீக்கடைக்குப் போவதென்றால் நாலேந்து பேர்களாகத்தான் போவது வழக்கம், அப்படி நாலேந்து பேர்களாகப் போகிறவர்களை எல்லாம் கூட்டமாகப் போக்கூடாது என்று சொல்லி தடுத்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் பாவம், வெறும் அப்பாவிகள். இருந்தாலும் அவர்கள் அந்தப் போலீஸ் அதிகாரிகளிடம், “எங்களை ஏன் நாலேந்து பேர்களாகப் போக்கூடாது என்று சொல்லுகிறீர்கள். இந்தப் பிரதேசத்தில் Cr.P.C. 144-வது செக்ஷன்படி தடுப்பு உத்தரவு ஏதாவது போடப் பட்டிருக்கிறதா ?” என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். “நாங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களுக்குச் சட்டம் எதற்கு. Special Armed Police இருக்கக்கூடிய இடங்களில் அவர்கள் போடும் உத்தரவுகள் தான் சட்டங்கள்”, என்ற தோரணையில் அவர்கள் அவ்விடங்களில் பல அக்கிரமங்களைப் புரிந்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி சர்க்கார் விசாரிக்கவேண்டும். அதோடு முன்பு இப்படித்தான் சீர்காழி தாலுக்காவில் போலீஸ்காரர்கள் பல அக்கிரமங்களைப் புரிந்தார்கள். அதைப்பற்றி நாங்கள் சர்க்காருக்குப் பல மகஜர்கள் கொடுத்து இருக்கின்றோம். முதல் மந்திரி அவர்களுக்கும் ஒரு கடிதம் எழுதினேன், அக்கடிதத்திற்கு முதல் மந்திரி அவர்களும், உடனே நான் கொடுத்திருந்த விஷயத்தைப்பற்றி விசாரிக்க உத்தரவு போட்டிருப்பதாகவும், என்னுடைய புகார்கள் எல்லாம் சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளின் அபிப்பிராயத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருப்பதாகவும் பதில் எழுதியிருந்தார். “ஒட்டைக்கூத்தன் பாட்டிற்கு இரட்டைத் தாழ்ப்பான்”, என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் நான் சர்க்காருக்கு எந்த விதமான மகஜரும், புகாரும் செய்யாமலிருந்த போது போலீஸ்காரர்கள் அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஒரு மடங்கு துன்பம் அளித்து வந்தார்கள் என்றால், நான் அவ்விஷயத்தை சர்க்காருக்குத் தெரியப்படுத்தியவுடன், அதுவும் முதல் மந்திரி அவர்கள் இது சம்மந்தப்பட்ட அதிகாரிகளையெல்லாம் நான் விசாரிக்கிறேன் என்று எனக்குக் கடிதம் எழுதிய பின்னர் அங்குள்ள போலீஸ்காரர்கள் இரு மடங்கு துன்பத்தை அங்குள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள் என்பதை “நான் சர்க்காரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இது சம்பந்தமாக நான் சட்டசபையிலும் ஒரு கேள்விபோட்டேன். சர்க்கார் இம்மாதிரியாக Special Armed Police காரர்கள் அக்கிரமமாக நடந்துகொள்ளாதிருக்கும்படியாக நான் உத்தரவு போடுகிறேன் என்று சொன்னார். அதற்கு மறுநாளே இந்த Special Armed Police காரர்கள் கொஞ்சம் கூட கவலையின்றி மிகக் கடுமையாக, மோசமாக அந்த கிராமவாசிகளை துன்பப்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். ஆகவே இந்த Special Armed Policeக்கு அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்யவேண்டுமென்று சர்க்கார் உபமானியம் கோருவதை நாங்கள் ஆதரிக்கமாட்டோம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“அடுத்தபடியாக விவசாய இலாக்காவின் கீழ் தஞ்சாவூர் ஜில்லா விலுள்ள ஓர்த்தநாட் என்ற ஊரிலிருக்கும் விவசாயப் பயிற்சிப் பள்ளியின் காரணமாக செலவு அதிகமாகிவிட்டது என்று சொல்லி உபமானியம் கோரியிருக்கிறார்கள். சென்ற வருஷம் அப்பள்ளியை நடத்துவதற்கு உப

[Sri S. Ramalingam]

[27th March 1954]

மானியம் கோரியிருக்கும் இந்தச் சர்க்கார் இவ்வாண்டு அப்பள்ளியை மூடிவிட யோசனை செய்து வருவதாகத் தெரிகிறது. அதைப்பற்றி கூட நமது ஹரிஜன நல இலாகா மந்திரி அவர்களிடம் அவ்வூர் விவசாயிகளும், அவ்வூர் பஞ்சாயத்து போர்டும் சில மகஜர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளியைத் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டுமென்றும், அதோடு அங்கே ஒரு கால் நடை பராமரிப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்காக இந்தச் சர்க்கார் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் பணம் எதுவும் ஒதுக்கவில்லை. உப மான்யத்தின் மூலமாக வாங்கு பணம் கோரி அப்பிரதேச மக்களது கோரிக்கைகளை பூர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். உடனடியாக அங்கு ஒரு கால் நடை பராமரிப்பு நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அங்குள்ள விவசாயப் பயிற்சிப் பள்ளியையும் தொடர்ந்து நடத்த ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

“அடுத்தபடியாக வைத்திய இலாக்கா மானியக் கோரிக்கையும் இதில் இருக்கிறது. அதைப்பற்றி ஒரு விஷயம் சொல்ல விரும்புகிறேன். தஞ்சாவூரில் பக்கத்திலுள்ள செங்கிப்பட்டி என்ற இடத்தில் ஒரு T. B. சானிடோரியம் இருக்கின்றது. அது ரொம்ப நல்ல முறையில் நடந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பது பெரும்பாலானவர்களுக்கும் தெரியும். இருந்தாலும் அதை நடத்துவதற்கு தற்போது பொருளாதார நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்குச் சர்க்கார் மானியம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்ற சட்ட சபைக் கூட்டத் திலேயே அதற்கு ஏதாவது உதவி செய்வதாக சர்க்கார் சொன்னார்கள். ஆனால் இவ்வாண்டு கூட எதுவும் பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. ஆகவே உபமானியம் கோரியாவது அந்த செங்கிப்பட்டி T.B. சானிடோரியத்திற்கு சர்க்கார் மானியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

“அடுத்த படியாக தொழில் இலாகா மானியத்தின் கீழ் சர்க்கார் பிரதிநிதிகள், முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகள், தொழிலாளிகளின் பிரதிநிதிகள் ஆகிய மூன்று பேர்களும் அடங்கிய முக்கூட்டுக் கமிட்டியை நடத்துவதற்காக உபமானியம் கோரியிருக்கிறார்கள். அதற்காக 19 ஆயிரம் ரூபாயை சர்க்கார் ஒதுக்கி செலவிட்டிருக்கிறார்கள். இப்படி ஏராளமான ரூபாய்களை செலவு செய்து முக்கூட்டுக் கமிட்டி அமைத்துவிட்டு கடைசியில் முக்கூட்டுக் கமிட்டியின் முடிவை ஏன் முதலாளிகள் ஏற்றுக்கொள்ளும் படியாக சர்க்கார் அவர்களை நிர்ப்பந்தப்படுத்தவில்லை என்று இந்தச் சபையில் பல கேள்விகள் கேட்பதற்கு அக்கமிட்டியின் முடிவுகள் வெறும் சிபார்சுகளே தவிர அதை அமுல் நடத்தும்படி முதலாளிகளை இந்தச் சர்க்கார் நிர்ப்பந்தப்படுத்தாது என்று சொல்லும்போது தான் நான் மிகவும் ஆச்சரியப்படுகிறேன். தொழிலாளர்கள், முதலாளிகள், சர்க்கார் ஆகிய மூவருடைய பிரதிநிதிகளும் சேர்ந்து மிக அதிக செலவில் பல பரிசைக்கள் நடத்தி கடைசியில் ஒரு முடிவை வெளியிட்டால் அதை உடனே அமுல் நடத்தவேண்டியதுதான் சர்க்காரின் கடமை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

“கடைசியாக ஹரிஜன நல அபிவிருத்தி இலாகாவின்கீழ் சில மான்யம் கோறப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கோரிக்கையைக் கேட்கும்போது நான்கு லட்சத்து, அறுபதினாயிரம் ரூபாய் பிற்பட்ட சமூகத்தினரை முன்னுக்குக் கொண்டு வருவதற்காகவும் ஹரிஜனங்களுடைய நலனுக்காகவும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்காக என்று சொல்லி, மேலும் சேரிகளில் அவர்களுடைய திருமணங்கள், உற்சவங்கள் முதலியவைகளெல்லாம் கொண்டாடுவதற்காக சிமெண்டு மேடைகள் கட்டும் யோசனையை முதலில் தமிழ் நாடு ஹரிஜன சேவா சங்கத்தினிடம் கலந்து கொண்டு திட்டம் போட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தமிழ் நாடு ஹரிஜன சேவா சங்கத்தினிடம் கலந்து கொண்ட பின்னர்தான் சர்க்காரினால் நியமிக்கப் பட்ட ஹரிஜன சேக்மாபிவிருத்திக் கமிட்டியிடம் கலந்ததாகவும் சொல்லப்பட்டுகிறது. ஆனால் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மேடைகள்

27th March 1954] [Sri S. Ramalingam]

கட்டும் விஷயத்தில் முதன் முதலில் ஹரிஜன கேடிமாபிவிருத்திக் கமிட்டியிடம் இதைப்பற்றி கலந்து கொள்ளவில்லை. தமிழ்நாடு ஹரிஜன சேவா சங்கத்திடம் கலந்து கொண்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்த பின்னர்தான் இக்கமிட்டியிடம் ஆலோசனை கேட்கப்பட்டதாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு ஹரிஜன சேவாசங்கத்தில் தங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அதிகம் இருக்கிறார்கள் என்ற அரசியல் கண்ணோட்டத் துடன் தான் இவர்களிடம் முதலில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ ஹரிஜன சேவா சங்கம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தது அல்ல.”

*** SRI S. RAMALINGAM** :—“ காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தது அல்ல என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் சொன்னாலும் கூட அது முழுக்க முழுக்க காங்கிரஸ் கட்சியின் தொடர்பு கொண்டது தான் என்பதற்கு கொஞ்சம் கூட சந்தேகமில்லை. ஹரிஜன கேடிமாபிவிருத்திக் கமிட்டி என்று சர்க்காரால் நியமிக்கப்பட்ட கமிட்டி ஒன்று இருக்கும் போது முதலில் அந்த கமிட்டியை கலந்து கொள்வது தான் நியாயம். இக்கமிட்டி சொல்லக் கூடிய யோசனையை தமிழ்நாடு ஹரிஜன சேவா சங்கத்திடமோ, அல்லது வேறு எந்த சங்கத்திடம் வேண்டுமானாலும் கலந்து கொள்ளுமே தவிர ஒரு விஷயத்தில் முதலில் ஹரிஜன சேவா சங்கத்திடம் கலந்து கொண்டு அதை ஒட்டி ஒரு முடிவிற்கும் வந்து விட்டுப் பின்னர் ஹரிஜன கேடிமாபிவிருத்திக் கமிட்டியிடம் கலந்து கொண்டோம் என்று சொல்வதானது இந்தச் சர்க்கார் அரசியல் கண்ணோட்டத்தோடு, கட்சி மனப்பான்மையோடு தான் மற்ற காரியங்களைச் செய்வது போலவே இதையும் செய்திருக்கிறது என்று தான் நாங்கள் கொள்ள முடியுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

*** SRI K. VINAYAKAM** :—“ Mr. Speaker, Sir, I take this 3-10 privilege of filling up the gap brought about by the dearth of P.m. speakers in this House on this occasion.”

MR. SPEAKER :—“ There are several other speakers and the hon. Member need not take the trouble.”

*** SRI K. VINAYAKAM** :—“ Sir, I shall concentrate upon the Supplementary Demands that have been placed before this House for approval but shall remain content with touching upon the portfolios of the Hon. Ministers who are present in this House at the moment.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ But we cannot reply, Sir.”

*** SRI K. VINAYAKAM** :—“ Regarding the Administration of Jails, a report was submitted by the Hon. Justice Sri K. P. Lakshmana Rao, wherein very good suggestions were made for implementation by the Government. One such suggestion was regarding the reorganization of the Probation Officers system. I had an occasion to meet the Hon. the Minister for Law in this connexion and asked him whether the Government would be willing to implement this recommendation which would be of very great help in giving a better treatment to youthful offenders so that they can again become good citizens of this State.”

[27th March 1954]

SRI P. RAMAMURTHI:—“கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ வினாயகம் அவர்கள் பேசும்போது, ஜெயில் சீர்திருத்தக் கமிட்டிக்கு ஸ்ரீ கே. பி. லக்ஷ்மண ராவ் தலைவராக இருந்ததாகச் சொன்னார். ஸ்ரீ கே. பி. லக்ஷ்மண ராவ் அந்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருந்திருக்கமுடியாது. சேலம் ஜெயிலில் போலீஸ் சூப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தது சம்பந்தமான விசாரணைக் கமிட்டிக்குத்தான் ஸ்ரீ கே. பி. லக்ஷ்மண ராவ் தலைவராக இருந்தார். கனம் அங்கத்தினர் சொல்லியது ஆட்சேபகரமானது என்பதை அவருக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்ரீ கே. பி. லக்ஷ்மண ராவ் அவர்கள் ஜெயில் சீர்திருத்தக் கமிட்டிக்குத் தலைவராக இருந்தாலுங்கூட நல்ல சிபார்சுகளைச் செய்திருக்கமுடியுமா என்பதை நினைக்கவே பயமாக இருக்கிறது.”

* **SRI K. VINAYAKAM :**—“Sir, this Jail Reforms Committee has suggested a very good measure regarding the future of these Probation Officers. The Hon. the Minister for Law then expressed the view that they were then facing problems connected with the partition of the State and that in view of the financial stringency, the Government could not launch upon such new proposals. Now that we have a calmer atmosphere and our finances are sound, I would request the Hon. the Minister for Law to take this up immediately.

“Sir, I have a suggestion to make to the Hon. the Minister for Transport. I am one of those who strongly believe in the nationalisation of public utility services. One such is the bus transport system which the Government are now running in the City. There are vast possibilities for augmenting our finances if we could only run this system as efficiently as it is being done in the mufassal by some private agencies like the T.V.S. and the S.R.V.S., Limited. One striking feature in the administration of Government Transport in the City is that there is lack of support from the workers, though there is nothing radically wrong in the relationship between the workers and the departmental authorities. If only the workers are taken into confidence and if it could be installed into their minds that the Government Transport is their business and that they should work for the augmentation of its finances, everything would be all right. But, the general complaint of the conductors and the drivers who are the main source for earning the income of this public transport system is that more work is extracted from them than what is stipulated by law. It is well recognized that labour has to work only for 8 hours a day. What happens exactly is that the driver comes early to the shed at least half an hour before to pitch upon the exact bus which is to be entrusted to his care. After the day's work is over, the driver and the conductor have to wait at the counter to settle their accounts and in all, the total period comes to 10 hours. It also appears that they are not properly treated and they are not given the usual dearness allowance as is paid to other Government servants. The result is that they are not very much interested in running the transport system efficiently. I have found to my utter dismay that when passengers have been waiting at bus stops in long intervals, the rash bus drivers and conductors simply drive

27th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

away their vehicles without stopping. This has been my practical experience. I am not levelling any charge against the Government, Mr. Speaker, but if the Government are going to shut their eyes to realities, may God help them! "

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—" God has helped us! "

* SRI K. VINAYAKAM :—" He may not help you in future. I am giving these suggestions only in order to augment the revenues of the State. The Government are running at the present moment some very uneconomic routes. For instance, a bus which runs on the route from Egmore Railway station via Commander-in-Chief Road, Mylapore and Adyar, earns only Rs. 30 for half a day. Rs. 30 for half a day is a tantalisingly low sum when compared with the working expenses. If the Government would choose very good remunerative routes, they will get more money. For instance, if the Government could open a new route from Mylapore to Kodambakkam via Mambalam, I can guarantee you an income of not less than Rs. 100 per bus for half a day."

MR. SPEAKER :—" Does the hon. Member say that this income is mine? "

* SRI K. VINAYAKAM :—" Sir, I am sorry, but I can assure the Government an income of not less than a hundred rupees per bus for half a day. This transport is a very good source of income if only the Government are more practical and wake up to realities at least now. There is no point in opening a new route just because an educated person sends a petition asking for a bus to be sent across his house and he would be waiting for it. Everyday I come in the bus which touches the Loyala College. This bus is supposed to be meant for the convenience of the students of this college. If the Government collected any statistics, it will be found that not more than ten students of this college are using this bus. For the sake of ten students, a bus is run all along the route during the peak hours wasting a lot of petrol. The Government should not throw away good money on such bad bargains.

" Sir, I am wondering why the Hon. Sri A. B. Shetty, has gone out. I wanted to point out to him certain things. (Interruption from the Hon. the Minister for Law.) I wish the Hon. the Minister for Law would convey to the Hon. Sri A. B. Shetty what I have got to say. The other day I was talking about some discrepancies that were noticed in the General Hospital but the Hon. Sri A. B. Shetty was intelligent enough to brush aside my suggestion easily by saying that they did not come under the Public Health Demand. I shall now take this opportunity to point out an irregularity which is being perpetuated in the General Hospital. There is an electric lift which is supposed to lift the patients from the ground floor to the top floor. But, the question is, on how many days does it work? Out of the 365 days in the year, it does not work for more than a hundred days. Through you,

[Sri K. Vinayakam] [27th March 1954]

Mr. Speaker, I am throwing out a challenge to the Hon. the Minister for Public Health to find out whether my statement is correct or not. On most of the days this lift is out of order. In order to carry the patients when the lift is not functioning a ramp, that is, a slope which enables patients to be carried from the ground floor to the first floor either on a stretcher or in a wheeled cart has been constructed. It is easy to do so provided the inclination of the ramp is proper. But the level of this ramp is so steep—the Hon. the Minister for Public Health can himself try the experiment—that however carefully one may carry the patient over the ramp, there is every danger of physical discomfort to the patient. The consequence is that this ramp is not being used now. Why should good money be thrown away in this manner? Were not the engineers consulted before this ramp was constructed? It is a disgraceful thing which does no credit to the engineers even if they had been consulted. Without any idea of the correct inclination, a ramp has been built with the result that it is not in use now.”

THE HON. DR. U. KRISHNA RAO :—“ Why is the hon. Member going to the hospital so often.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Sir, it is no fault of mine, if I go and find out some irregularities.

“ Finally, I want to throw out a few suggestions to solve the paucity of irrigation facilities in the Chingleput district. I have been, in season and out of season, bringing to the notice of the Government how they could better the condition of the ryots in Chingleput but nobody seems to have taken any note of my suggestions. The greatest problem that is troubling the agriculturists of Chingleput district is the lack of supply of water at the proper time. I have been suggesting that all along the coast line, parallel to the sea-shore, sub-soil water is available. It is locally known as ‘வாஞ்சு’ though some call it as ‘அகழ்’.”

(At this stage, the Deputy Speaker occupied the Chair.)

3-20
p.m.

“ There is plenty of water in the sub-soil and if we can remove the earth with the help of labourers, we can get plenty of water which can be profitably utilized for agricultural purposes.”

AN HON. MEMBER :—“ It is salt water.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ No. It is not salt-water at all. As a result of experiments carried out, it has been found to be good water fit for agricultural purposes. I only feel that the Government are not imaginative enough to utilize this possibility of securing large supplies of water for agricultural purposes. At the present moment, Government know only one thing, i.e., fleecing the people by demanding more and more taxes. Whenever Government are in shortage of money required by them, they immediately think of taxing the people. Their brains are very fertile in the matter of

27th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

introduction of new taxes. They never consider whether the taxpayer will be able to pay taxes. If agriculture can be improved in the district of Chingleput, the purchasing power of the people in that district will improve, with the result, they will be able to spend what they earn on their necessities and Government also will be able to get more money by way of income from the sales-tax. But this Government is the most unimaginative and impractical Government and they are incapable of introducing any new scheme. As a result of the policy of the Government, agriculturists are left to their own fate and they are forced to go to their fields with their out-moded ploughs and sickles. Though no facilities are provided to them by the Government, still they are made to pay the tax through their noses. If the Government can only spend a little amount towards agricultural improvement in Chingleput district, they can improve the position of agriculturists in that district considerably.

“ I wish to say a few words with regard to the policy of Prohibition pursued by the Government. The Hon. the Minister for Prohibition is, unfortunately, not present here. I wish the Hon. Sri V. C. Palanisami Gounder who was in charge of Prohibition previously will carry this message to his colleague. The Hon. Sri V. C. Palanisami Gounder knows what I am going to say. There is a clamour for the issue of licences for the manufacture of jaggery in the district of Chingleput. I think it is the same case with respect to other districts also. I wish to know whether the persons who are asking for licences for the manufacture of jaggery from palmyra trees are really serious of manufacturing jaggery. The whole thing is a big hoax.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member wants that the system of issuing licences for tapping neera should be cancelled? ”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ Please do that. At least by doing so, the Government will be enforcing the policy of Prohibition properly. The Government are not working the Prohibition Act properly. They are half-hearted in enforcing the policy. They know that the Prohibition Act is a useless measure. They know that it is not bringing credit to them. Mr. Deputy Speaker, Sir, a lot of foreign liquor is being smuggled from foreign possessions like Pondicherry, Karaikal and Goa. If we go to Mount Road, we can get champagne for Rs. 60. Champagne is easily available.”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Is the hon. Member sure about his fact? ”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ If the Hon. the Minister for Finance is really serious about it, I will get a bottle for him. Our Government, Sir, shut their eyes to realities. I am a believer in Prohibition. I want that the policy of Prohibition should be worked properly and well. To-day, Prohibition is being worked in such a

[Sri K. Vinayakam]

[27th March 1954]

way that it will not bring them any credit. If the Government are really very serious in enforcing the policy of Prohibition, they should relax the rules with regard to the issue of licences for tapping neera. They should freely give licences to tap neera."

AN HON. MEMBER :—" Is the hon. Member really serious about his suggestion? "

* SRI K. VINAYAKAM :—" I am really serious and I am not trying to pull the legs of the Government by throwing a suggestion which is not practicable, or possible of fulfilment. A person who takes a licence for the manufacture of jaggery from palmyra trees, actually does not manufacture jaggery at all. Whenever an official calls on him to inspect the manufacturing of jaggery, he simply shows a diary wherein is noted the amount of neera tapped the previous morning and the amount of jaggery manufactured. Also he has in his house a certain quantity of jaggery which he shows to the Inspecting Officer every time he comes stating that it was manufactured the day before. Actually jaggery is not manufactured at all. Why should we have such a law which cannot be worked successfully? Still, we go on thinking that the policy of Prohibition is being worked properly. If the Government scrap Prohibition, at least they will be honest to themselves. If the Government want to work Prohibition successfully, they should introduce stringent measures for enforcing it. Let us be honest to ourselves and let us not shut our eyes to facts and still feel that we are working the Prohibition Act properly.

" As regards granting of extension of service to officers who are due to retire, I wish to say a few words. I request the Government not to grant extension of service to superannuated men, however efficient they may be in their work. For God's sake, please do not do it."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" May I know, under what Demand in the Supplementary Estimates of Expenditure, this item comes? "

* SRI K. VINAYAKAM :—" Under ' Pensions '."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—" What has ' re-employment ' to do with ' pensions ' ? "

* SRI K. VINAYAKAM :—" The Government will have to give them pension and send them away from service. Do not keep them in the service of the Government any longer. The point which I am driving at is this. Nobody in this world is indispensable. The world can carry on even without the greatest persons it has produced. Let us not think that if a particular person is retired, there is nobody else to carry on his work. Under our ears, under our eyes, we are hearing or seeing political upheavals. To-day nobody is indispensable. There is no need to retain retired people, however efficient they may be. We must give scope for younger

27th March 1954] [Sri K. Vinayakam]

men to come up. We must utilize the services of young men. After a particular age, nobody should be retained and that is my honest conviction.

“ Lastly, I wish to say a few words with regard to the grant of scholarships by the Government to students from Backward Classes, I have known, Sir, very hard cases, very genuine cases where poor boys who deserve educational concessions from the Government have been denied scholarships by the Director of Harijan Welfare because he has to make a choice from among deserving candidates. I shall explain my point further. According to the rules, every Backward Class student whose parent earns an annual income of not more than Rs. 1,500 is entitled to a scholarship. Boys, being generally honest, declare the income of their parents, correctly. The Director of Harijan Welfare receives applications from boys whose parents' income ranges from Rupees 1,499 to 0. Though the intention of the Director of Harijan Welfare is to help every student, still he cannot do so because of the limited finance available at his disposal for this purpose. Therefore, he makes a selection from among the applications received by him for scholarships, and among those who are eligible for scholarship he starts from those whose parents' income is the lowest. Therefore, only students belonging to the lower income group get these concessions, and students belonging to the upper strata do not get the concessions although the income of their parents is below Rs. 1,500. Such a thing tempts even honest boys to put the income of their parents as low as possible to enable them to draw the scholarships without any difficulty, when they renew applications subsequently. The Government by their policy are tempting the children to behave dishonestly.”

THE HON. SRI V. C. PALANISAMI GOUNDER :—“ What are the hon. Member's suggestions in this matter? ”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ My suggestion is that the Government should allot more money for this purpose.”

DEPUTY SPEAKER :—“ The hon. Member has already taken more time. He should finish his speech soon.”

* SRI K. VINAYAKAM :—“ I shall tell the Government how they can find money for these things. They should follow a policy of 'taxing the rich and paying the poor'. The Government, on the other hand, are simply following a policy of least resistance and are going on taxing people who are already taxed heavily. As long as this policy is being pursued by the Government, things cannot improve. My suggestion, therefore to the Government is, tax the rich and pay the poor, and when you pay the poor, pay to the deserving.”

* SRI T. ANANTA PAI :—“ Mr. Deputy Speaker, Sir, I rise to support the Demand for the Supplementary Grants. While the hon. Member, Sri Vinayakam objected to a number of permits

[Sri T. Ananta Pai] [27th March 1954]

being granted for different routes (Sri K. Vinayakam : ' My objection relates to the routes operated by the Government Transport in the Madras City) my objection is that the Government have not shown that favourable consideration which they ought to have shown to the many applications which they have received from the mufassal for opening more routes. The desire of the villagers to improve their communications has not had adequate response. My complaint is about the refusal of permits on new lines so far as rural communications are concerned. The desire for the villagers to improve their communications is quite a natural one with the tremendous progress that has taken place with or without the support of Government. Whenever a new road is constructed by the villagers, it is but natural for them to expect the Government to accord sanction for making it a bus route. With our planning to-day and with the national extension service, with our Community Projects and a number of local development works, it is the desire of the villagers to have a good road designed for their village connecting it with other villages. That kind of desire is growing in them. But when this correspondence is taken up with the Central Traffic Board, the delay is unusual. It takes a lot of time for the Government to consider these applications for sanction of new routes. In one case I have been continually urging on the Government for a period of two years and I am sorry to say that even now the paper has not been disposed of. If this is the fate of the representation of an hon. Member of this House, I do not know what will happen to the representations the people might be making. It is worthwhile if the Hon. Minister in charge of Central Traffic Board would see why there is delay in the disposal of these applications and see to it that a reply either in the affirmative or in the negative is communicated to these people who have been carrying on this agitation.

" I would like to make some observations about the problem of industrialization in this State. Our Government have been running a number of industries. I do not know whether they are running them as a model for others. I am asking this because I know a number of concerns are finding it difficult to pay their way. With their experiments with these manufacturing concerns, Government have now a fear to experiment again with the starting of new industries. When such is the case, I think it would be worthwhile to invite private capital and leave the starting of new industries to private interests and give them the necessary encouragement. To-day it may be said that some capitalists might have been responsible for the mismanagement of certain industries. Even the little industrialisation that we have in this country is due entirely to those far-sighted entrepreneurs who have risked their everything for the industrialization of our country. But to-day due to the policy of Government and the pressure that is brought by labour leaders, our industries are allowed to go to dogs. I do not think the interests of the consumers are receiving the attention which they deserve. Instead of the Department of Industries

27th March 1954] [Sri. T. Ananta Pai]

running a few industries, let the Government conduct a State-wide survey of all raw materials and start new industries. It is desirable that the laws relating to industries are examined both by the municipalities and the various other departments of Government including the Health and Labour Departments. They should see how far the existing laws are really standing in the way of the development of new industries in our State. It is only these pin-pricks that are blocking the way. Even for the installation of a small motor, the municipal authorities take a long time to give sanction. They usually say: 'No, this is not an industrial area. As such permission may not be granted'. Very often industrial areas are not specified in many places. What is the result? New industries cannot spring up. When these are the difficulties, how could we expect to organise our industries on the lines of those industries in Japan? We do not have the same labour conditions here. We want American labour conditions. We want the work hours to be restricted. We want to impose the Shop Assistants' Act on cottage industries also. It is high time Government realise the importance of cottage industries in our national economy. It would be worthwhile for the Government to examine the existing lacunae in our present laws and take suitable measures to rectify the defects so that our industries are given the encouragement they deserve and thus enable us to march ahead in the industrial sector. They should also have an effective and continuous market research.

" Personally I feel that unless we imbibe the spirit of Swadeshi and unless Government themselves take the initiative to use only Swadeshi goods for their use and use goods manufactured in this State or in this country and not prefer goods of foreign manufactures, there is no use of talking of industrialising our country. If we do not consume the goods produced by our own industries and when we cannot export them to Japan or America or any other country because none of these countries want them it is better we do not have such industries. Unless we show the encouragement which our industries deserve, how can they progress? There should be proper consumption consistent with production. Otherwise all production will go to waste. I do hope Government would make necessary changes in their policy and purchase only Swadeshi goods for their use. I shall cite a typical instance. I was taken aback at some hon. Members' dislike to use the hand-made letter paper. I asked the Secretary as to why costly letter papers were supplied to us and he replied it was because some hon. Members objected to the hand-made paper supplied to them previously. The Secretary informed me that because of that, they had to go in for costly foreign paper. How could we reconcile this conduct with our Swadeshi spirit! I would request Government to give sufficient encouragement for the development of indigenous industries and not go in for foreign goods. There is a manufacturing concern in Palghat dealing in surgical instruments. Government have not shown them sufficient encouragement with the result that that

[Sri T. Ananta Pai]

[27th March 1954]

concern has not progressed at all. During the war time there were one or two American firms which purchased the instruments from this firm and sold them under their own trade name. To-day it is not possible for any concern like that to sell its products unless Government show them some encouragement. So I would request Government to see that their requirements are as far as possible met by Indian manufacturers.

"The administration of many of our municipal laws shows considerable lack of imagination. If in America each municipality is vying with one another in trying to invite industrial magnates to start new industries or propose to build houses in their municipalities so that their revenue might increase, unfortunately the contrary is the case in our municipalities. Their system of licensing is a bit strange. If any enterprising individual were to approach them for the starting of a new concern, the reply comes forth from the municipality saying theirs has not been defined an industrial area and as such they could not accord sanction to his request. But all the same Government have not defined what an industrial area is'. As a result of all this more often than not it happens that due to initiative of an enterprising man, an industry is started outside the municipal limits. In a few years when these suburbs grow up all this unwanted development will have to be included within the municipal limits when such limits are extended.

"I would like Government to issue instructions to municipalities to select modern designs of houses first and then issue instruction to the people to build houses according to that design. Let not the municipalities without first designing the models refuse permission for the requests of people to construct houses or sleep over for long time, on the application of licences for building construction. It is time the municipalities properly organise themselves and try to solve the apparently small problems which I have mentioned and which have led to a lot of discontent.

"Thank you."

* SRI M. NARAYANA KURUP :—"Mr. Deputy Speaker, Sir. I have very little to add on this subject. However we must deprecate the tendency to make the supplementary grant from becoming a second Budget. Sir, if the Budget had been prepared more scientifically and systematically I believe the supplementary grant could have been considerably reduced.

3-40 p.m. "Moreover, I feel that indiscriminate re-appropriation by the Government, to a certain extent, is responsible for such demands. When we give our consent to the grant and pass the Appropriation Bill, we expect that the moneys mentioned or set apart for the particular items are utilised for that very special purpose. But when once the Bill is passed, the House has no control and the Cabinet at its discretion can make re-appropriation at its pleasure with the result that some of us go home in the belief that a certain

27th March 1954] [Sri M. Narayana Kurup]

work will be taken up. But ultimately we find that it is not taken up and the amount set apart is given or reappropriated to some other item. In this connexion, I wish to refer, if I am right, to some provisions made with regard to bridges in the last year's Budget in Wynaad. I think that none of them has been carried out and no work has begun. Therefore, when Government come forward with the Demand for Supplementary Grants, it is very necessary that they should give cogent reasons for bringing such a Demand. It should not be like a layman's Budget saying that the expenditure has already been incurred and that therefore the amount should be granted. I would also refer to another instance. Under Demand III—Stamps—Administration, a sum of Rs. 36,000 is mentioned as the cost of stamps supplied from the Central Stamp Stores. In the Explanatory Note, it is stated 'The additional appropriation is required, as the stock of stamps purchased is larger than was contemplated in the Budget'. No reason is given as to why such an unusual purchase was necessary. That is what one would expect when a supplementary grant is brought forward. Then again, under Demand V—Registration Department, in the Explanatory Note, it is stated 'The increases are due to grant of increments, leave salary, etc., accruing to the establishments in the course of the year which were not fully provided for initially'. I ask the Government why they were not fully provided for. It is not the case that additional hands were employed during the course of the year and they have to be paid. Therefore, it is a question of taking things as they come. This is not the way to prepare a State Budget. Then, with regard to many items, the common explanation that is given is 'The original budget provision was made on inadequate data'. I wonder, Sir, whether such a statement could come from a Government whose Finance Department is required for its work. Such an explanation will not convince anybody. Of course, if it is done by X, Y or Z or some layman, it may well be condoned. If we go through the reports on the financial Accounts, it will be found that emphasis is laid on the fact that the preparation of the Budget and re-appropriation must conform to strict formalities and that the Budget error should not be more than 3 per cent or so. That is generally acknowledged to be the error likely to accrue if a Budget is prepared properly. Sir, I have not gone through all the items, but from what I have just now stated, it will be clear that the department at the time of preparing the Budget does not take all the care with the result that the Budget is not prepared scientifically and systematically as is expected of them. When additional amounts are spent, sufficient reasons should be forthcoming. I therefore submit that at least in future the Supplementary Demands for Grants for further expenditure should be reduced to the minimum and the tendency to make them a second Budget should be discounted."

* SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த பட்ஜெட்டில் கல்வி மான்யத்தின் மீதும் ஹரிஜன

[Sri A. S. Sahajananda] [27th March 1954]

வெல்பேர் மான்யத்தின் மீதும் நான் பேசியிருக்கிறேன். நான் குறிப்பிட்ட குறைகளை என்னவென்றால், முக்கியமாக சர்க்காரால் திறம்பட நடத்தி வரக்கூடிய உயர்தரப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஆணைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் என இரண்டு பள்ளிக்கூடங்கள் சிதம்பரத்தில் இருக்கின்றன. ஹரிஜனங்களுக்காக இரண்டு ஹாஸ்டல்களும் இருக்கின்றன. ஆண்கள் ஹாஸ்டலில் 320 பிள்ளைகளும், பெண்கள் ஹாஸ்டலில் 145 பெண்களும் இருக்கிறார்கள். இவைகளில் தற்போது நடக்கக்கூடிய குறைகளைப்பற்றிதான் நான் அன்றைய தினம் இந்தச் சபையில் சர்க்காரின் கவனத்திற்கு எடுத்துச் சொன்னேன்.

“குழந்தைகள் வளரக்கூடிய காலத்தில் அவர்களுக்கு நெய் போட்டு, உணவளித்து, அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமை. நெய் போடுவதை நிறுத்திவிட்டார்கள். மிளகு, வெந்தயம், கறி பவுடர் இவைகளை சமையலில் சேர்ப்பது கிடையாது. பருப்பு 50 பேருக்கு ஒரு படி என்று போடப்பட்டு வந்தது கூட, இப்பொழுது போடப்படுவதில்லை. இப்பொழுது 50 பேருக்கு அறைப்படி தான் பருப்பு போடுகிறார்கள். புளியைப் பாதுகாக்கியிருக்கிறார்கள், மோரையும் பாதியாகக் குறைத்திருக்கிறார்கள். அப்படியெல்லாம் செய்து விட்டு, கண்டிராக்டர்களுக்கு டெண்டர்களை ரொம்ப ஏற்றிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

“மழை பெய்து நன்றாக விளைந்து, குறுவை, வாடஞ்சம்பா, சம்பா அரிசி போன்றவைகளெல்லாம் இருக்கும்தோது, பிப்ரவரி மாதம் 7-ந்தேதி டெண்டர் விட்தில், மார்க்கெட் விலை ரூ. 31 ஆக இருந்த போதிலும் ரூ. 50-க்கு டெண்டர் விட்டிருக்கிறார். அதனுடைய அர்த்தமென்னவென்று கேட்டால், பதில் கிடையாது. தினமும் ரூ. 50 வரையில் கொள்ளையடிக்கிறார்கள். இது விஷயமாக சர்க்காருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருந்தும், கனம் ரெவினியூ மந்திரி அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்லுகிற காலத்தில் ‘எதோ நான் பணத்தை விரம்பி என்ன; அது எனக்குக் கிடைக்காததால் நான் பொய் சொல்லுகிறேன்’ என்று தெரிவித்தார். அப்படிச் சொன்னதினால் என்னை அவர் குற்றவாளியாக்கிவிடப் பார்க்கிறார். நான் சர்க்கார் மீது இருக்கும் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொன்னேன் என்பதற்காக, அந்த அதிகாரியின் மீது நடவடிக்கை எடுக்காமல், நான் எடுத்துச் சொன்ன உண்மையை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், மந்திரி அவர்கள் என் மீது குறை கூறினார்கள். நார்ப்பது வருஷ காலமாக நான் பிரம்மசாரியாக இருந்து, கல்யாணம் கூட செய்து கொள்ளாமல் மக்களுடைய நன்மைக்காகவே பாடுபட்டு வரக்கூடிய என்னைப் பார்த்து மந்திரி அவர்கள் குற்றம் கூறினர். என்னுடைய வாழ்நாட்களை யெல்லாம் தர்மத்திற்காகவே செலவு செய்தேன். நார்ப்பது வருஷ காலமாக பாடுபட்டு வந்த என்னைக் குற்றவாளியாக்குகிறார். ஜாகை ரிப்பேருக்காக ரூ. 490 கொடுக்க வேண்டியதைத் தப்புக் கணக்கு என்று ரெவினியூ அதிகாரி சொன்னார். ‘ரூ. 440 கொடுத்தால் போதுமே’ என்று அவர் சொன்னார். இதைச் சர்க்காரே பரிசீலனை செய்யவேண்டியது. சென் ஜான் மாதத்தில் எனக்குத் தெரிவிக்காமல் கலெக்டரோடு கலந்து சர்க்கார் உத்தரவிற்கு விரோதமாக என் கையில் இருந்த அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டார்கள். ஜாகை ரிப்பேர் அக்டோபர் மாதத்தில் நடந்தது. அதற்கு கணக்கு எழுதியிருக்கின்றார்கள். அந்தக் கணக்குகளை சர்க்கார் குமாரத்தாதான் எழுதியிருக்கிறார். ஜாகையைக் கட்டியது கண்டிராக்டர் ஸ்ரீ மன்னாது படையாட்சி. அவர்தான் பணம் வாங்கினார். ஜில்லா வெல்பேர் அதிகாரிதான் பணத்தைக் கொடுத்தது. அப்படியிருக்க என்பேரில் புகார் சொன்னது சம்பந்தமில்லாத ஒரு சமாசாரம். அமைச்சரே தப்பாகச் சொன்னால் பொது ஜனங்கள் நம்புகிறார்கள். சர்க்கார் சொல்லியது முழுவதும் தவறு.”

SRI K. T. RAJU:—“Point of order, Sir. கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணம் செய்துகொள்ளாமலிருந்ததற்கு, இந்தச் சபையா பொறுப்பு.

27th March 1954]

DEPUTY SPEAKER :—“ It is not a point of order. It is a point of information. Instead of raising a point of order, the hon. Member can get the information from the concerned Member.”

SRI A. S. SAHAJANANDA :—“ உண்மையான விஷயத்தை விளக்குவதற்காக எல்லாவற்றையும் எடுத்துச் சொன்னேன். இத்தனை வருஷ காலமாக பாடுபட்டு வந்த என்னை மந்திரி அவர்கள் குற்றம் சொன்னதற்காகத்தான் நான் அவைகளையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியதாயிற்று.

“ மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன் சர்க்காரியில் ரிசர்வ் போலீஸ் ஹரி ஜனங்களை அடித்தது அனைவருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படியிருந்தும் அசெம்பிளியில் ‘சர்க்கார் அடிக்கச் சொன்னார்களா?’ என்று கேட்போது அப்பொழுது அசெம்பிளியின் ஸ்டிராக் இருந்த ஸ்ரீ கோபால் ரெட்டியார், ‘அப்படி நடக்கவில்லை’, என்று சர்க்கார்த் தரப்பில் பொய் சொன்னார். கலெக்டர் வார்த்தையை நம்புவதா? உன் வார்த்தையை நம்புவதா? என்று ஸ்ரீ கோபால் ரெட்டியார் என்னைப் பார்த்து அன்றைக்குக் கேட்டார். அன்று மாலை நான்கு மணியிலிருந்து அறை மணி நேரம் இதைப்பற்றி விவாதிக்க அவகாசமளிக்க வேண்டுமென்று நான் சபாநாயகரைக் கேட்டேன். அதற்கு சபாநாயகர் சம்மதித்தார். அந்த சமயத்தில் மந்திரி அவர்கள் பேசும்போது, ‘கலெக்டர் சொன்ன வார்த்தையை நான் நம்புகிறேன்’, என்று சொன்னார். ஆகையால், பதிரங்கமாக நீடந்த ஒரு பெரிய விஷயத்தை இல்லையென்று அந்த சமயத்தில் பொய்யாகச் சொன்னார்கள். அதே போல் இப்பொழுது சொன்னதை முழுப் பொய் என்று நான் சொல்லுகிறேன்.”

“ 1953-வது வருஷம் ஜனவரி மாதம் ஈயம் பூசப்பட்டது. இப்பொழுது மார்க்சு மாதம் முடிந்தும் கூட, இதுவரைக்கும் அதற்கு பணம் கொடுக்கவில்லை. அதற்கு பணம் கொடுக்கவேண்டுமென்றுதான் நான் எழுதினேன். அதற்காக ‘நான் பணம் கேட்டேன்,’ என்று சொல்லுவது தவறு. ஒரு ஜம்புது ரூபாய் வரையில் லஞ்சம் கொடுத்திருந்தால், ஈயம் பூசினவனுக்கு பணம் கிடைத்திருக்கும். ஈயம் பூசியவரையும், ஜாகை ரிபேர் செய்தவரையும் விசாரணை செய்து பார்த்தால் சர்க்கார் சொல்லியது தப்பு என்று தெரியும். மந்திரி அவர்கள் ரொம்பப் பெரியவர் தப்புச் சொல்லமாட்டார் கீழ் அதிகாரிகள் சொன்ன பதிலையே தான் சபையில் சொல்லுகிறார். அதனால் நல்லது எது கேட்டது எது என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. ஸ்ரீமான் மாணிக்கவேலு நாயக்கர் ரொம்பப் பெரியவர். அவர் இந்த விஷயத்தில் கொஞ்சம் சிந்தனை செய்திருக்கவேண்டும். ஏதோ முப்பது, நாற்பது வருஷங்களாக பொது ஜனங்களுக்கு உணர்த்து வரும் ஒருவரைப்பற்றி நாம் குற்றம் சொல்லுகிறோமே, அது சரிதான் என்று யோசித்துப் பார்த்திருந்தால், அவர் அப்படிச் சொல்லியிருக்கமாட்டார். சர்க்கார் செய்ததுதான் தப்பு என்று நிச்சயமாக நான் சொல்லுகிறேன். ஸ்ரீமான் பழனிசாமி கவுண்டர் இந்த விஷயத்தில் சிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. நான்கைந்து மாதங்கள் ஆகியும் அவர் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. ஹரிஜன வெல்பேர் கமிட்டிக் கூட்டம் நடந்தபோது மந்திரியிடம் நான் ஒரு மெமோராண்டம் கொடுத்தேன். கலெக்டரும் அப்பொழுது இருந்தார். கலெக்டர் இதைப் பெரிதாகக் கருதவில்லை. அதற்கு இன்னும் பரிகாரம் செய்யப்படவில்லை. ஹாஸ்டலிலுள்ள மாணவர்களுக்கு ரூ. 15-க்கு அதிகப் படியாகச் செலவு செய்தால், கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் கோபிக்கவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.”

SRI V. MUTHU :—“ Point of information Sir. கனம் அங்கத்தினர் பேசும்போது சில புகார்களைச் சொன்னார். அவர்கள் அந்த ஹாஸ்டலுக்கு சூபரிண்டெண்டு என்ற ஒரு ஸ்தானத்தில் இருந்திருக்கிறார்கள் என்று

നീക്കനവരൂടെ ജീവിതം വളരെ പരഞ്ജലിലാണ്. അവർ പുരോഗതിയുണ്ടാവാൻ യാതൊരു മാറ്റുമില്ല. അതുപോലെ പൂർണ്ണമായ നെയ്ത്തും കാലക്കടനിക്കാണെന്നും അവരുടെ പ്രധാന തൊഴിലുകളാണ്.

“ ഈ കാലക്കുറിയാണ്തെ കാലോചിതമായി പരിഷ്കരിക്കുകയും ഇന്ത്യയിലെപ്പോഴും അതിന് കമ്പോളങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആയിരക്കണക്കിനു സാധുക്കൾക്കു കൊഴിയിൽ കിട്ടും. ഇത് ഒരു നല്ല നാടൻ കടിയുപയോഗമാണ്. ഹരിജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതെല്ലാമാണ്. ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധ ആ വഴിക്കു തിരിച്ചു വിടുകയാണെങ്കിൽ വളരെ നന്നായിരിക്കും.”

“ ഇനിയൊന്നു— ഹരിജനങ്ങൾക്കു അവയുടെ സ്വന്തമായ ഒരു കലാസമ്പത്തുണ്ട്— കളികൾ, പാട്ടുകൾ, കഥകൾ മുതലായവ. അവയേയും അട്ടിമുഖിപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് ഇതിനുവേണ്ടി യാതൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. പാവപ്പെട്ടവരുമായി ഇം ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന് എന്തൊന്നു ബന്ധമെന്തെന്നു സാധാരണ ആളുകൾക്ക് അറിവില്ല. എന്റെ നല്ലകിൻതന്നെ ഹരിജൻ വെൽഫെയർ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് എന്തൊക്കെയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നു എനോട്ട ചോദിച്ചാൽ എനിക്കറിഞ്ഞുകൊടുക്കണം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു എനിക്കു പറയാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. അവർക്കുവേണ്ടി ഒരു ഫോസ്റ്റലുണ്ട്. സ്കോളർഷിപ്പായി കൊടുക്കുന്നതിൽ ഒരു ചെറിയ തുക മാത്രമേ അവർക്കു കയ്യടക്കുള്ളൂ. ബാക്കിയുള്ളതു മറ്റുവൻ കള്ളന്മാനുകൊണ്ടു കയ്യടക്കും ആളുകൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയും ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു ഗവണ്മെണ്ടു അന്വേഷിക്കുകയും ഒരു കാര്യമാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഇവർ എന്റെ പ്രസ്ഥാനം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ”

3-55
p.m.

SRI M. KATTIMUTHU :— கணம் உபத்தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து பேச சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்குச் சந்தோஷப் படுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் ஹரிஜன முன்னேற்றத்திற்காக அரசாங்கம் எவ்வளவோ பாடுபடுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் எந்த வகையிலும் அது முற்றுப் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை. இப்போது தீண்டாமை மிக அதிகமாக வளர்ந்தோங்கி இருக்கிறது. அரசாங்கம் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. எட்டள விலை சட்டங்கள் இருக்கிறதே ஒழிய நடைமுறையில் இல்லை. எட்டளவிலை இருந்துகொண்டிருப்பது அவர்களுக்கே சில சமயங்களில் கெடுதலை வீளை விக்கிறது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தீண்டாமை ஒழிப்பதற்கு நன்றாகப் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். இந்த பிரசாரம் செய்வதற்கு இந்துக்களையே போடவேண்டும். முஸ்லீக் கொண்டுதான் முஸ்லீ எடுக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியாகப் பிரசாரம் செய்தால்தான் ஜாதி ஹிந்துக்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். தீண்டாமைமைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கவேண்டும். உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டால் எங்களுடைய தொகுதிக்கு இரண்டு வீட்டுகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ரிசர்வ் வீட். இரண்டாவது ஜெனரல் வீட். இப்போது அந்த ரிசர்வ் வீட்டை எடுத்துவிட்டார்கள். இதில் என்ன ஹரிஜன முன்னேற்றம் செய்ய முடியும். இரண்டு வீட்டுகளும் ஜெனரல் வீட்டாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதைக்கண்டு அங்கு இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு வெறுப்புதான் உண்டாகிறது. அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அரசாங்கம் ஹரிஜனங்களுக்கு ஒன்றும் செய்வதில்லை. எமாற்றிக் கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். ஜாதி இந்துக்களுக்கு ஒரு தொகுதிக்கு ஒரு லக்ஷத்து நாற்பதாயிரம் பேர் என்று கணக்கு இருக்கிறது. அம்மாதிரி ஹரிஜனங்களுக்குக் கணக்கிட்டால் அது நியாயமற்றது. குறைந்த அளவில் ஜனத்தொகை கணக்கெடுத்து பிரதிநிதித்துவம் அளிக்கப்படுவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஹரிஜனங்கள் முன்னேற்ற முடியும். ஹரிஜனங்களுக்கு தரிக், புறம்போக்கு நிலங்களை பயிர் செய்வதற்கு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லிவிட்டு அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சிர்திருத்தி வைத்திருக்கும் நிலங்களுக்கு அவர்களமீது அபராதம் போடுகிறார்கள். இம்மாதிரி இடையூறு செய்கிறார்களே தவிர உண்மையான நன்மைகள் எதுவும் செய்வதில்லை. என்னுடைய தாலுகா சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அங்கு வசிக்கும் ஹரிஜனங்

[Sri M. Kallimuthu]

[27th March 1954]

களின் நிலைமைகளைப்பற்றி கலெக்டருக்கு உடனடியான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருந்தேன். அங்கிருந்து சென்னைக்கு எழுதினார்கள். இங்கிருந்து அங்கேயில் வரவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்பொழுது அங்கிருக்கும் ஹரிஜனங்கள் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த நிலங்களைப் பட்டா செய்து கொடுக்கவேண்டும். சில இடங்களில் கண்க்குப்பிள்ளைகளின் உதவியைக் கொண்டு ஹரிஜனங்கள் அனுபவித்து வந்த நிலங்களை மிராசதார்கள் தங்களமீது மாற்றிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

“ஹரிஜனங்கள் இருக்கும் இடத்தில் எவ்வளவு தூர்நாற்றம் வீசுகிறது. அதற்குக் காரணம் அவர்கள் சுகாதார அதிகாரிகளின் பார்வைக்குப் பாதத்துதான். மந்திரிகள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்யும்போது ஹரிஜனங்களின் நிலைமையையும் கவனிக்கவேண்டும்.”

4-08
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI :—“கனம் உதவி சாபநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் குறுக்கிடுவதால் அதிகமான பயன் ஒன்றும் ஏற்படும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் முக்கியமான விஷயங்கள் Budget விவாதத்தின்போது பேசப்படுவிட்டன. மேலும் இன்றைக்கு இந்த அரசாங்கத்தை நடத்துகிறவர்களே நாளைக்கும் நடத்துவார்களா என்ற சந்தேகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இன்றைக்கு இருக்கவேண்டிய நபர்கள் நாளைக்கும் இருப்பார்களா என்ற பிரச்சனை எழும்பியிருக்கிறது. ஆனால் இன்று வகுத்துள்ள கொள்கையே நாளைக்கும் அனுஷ்டிப்பார்களா இல்லையா என்ற கேள்வி முறையாக இருந்தபோது இயும்சூட”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“Our Party will continue to be in power; the Leader of the Opposition will not get a chance.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“இந்த உபமான்ய கோரிக்கையின்கீழ் (Supplementary Demands) ஏற்கெனவே அநேக இனங்களில் பணம் செலவழிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இவ்வாறு செலவழிந்த இனங்களில் ஒரு குறிப்பான கொள்கை தொனிக்கிறது. அந்தக் கொள்கை சம்பந்தமாக பேசவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். நாளைக்கு யார் வந்தா இயும்சூட ஏற்கெனவே அனுஷ்டிக்கப்பட்ட அதே சில கொள்கைகளைத் தான் பின்பற்றுவார்கள் என்ற தருணத்தில் ஒரு சிலவற்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் பிரசங்கத்தின் தன்மையை எடுத்துக்கொள்வோமானால் இந்த சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகள் அத்தன்பேரும் இந்த சென்னை மாகாணத்தில் வெள்ளைக்கார முதலாளிகளுக்கு இவரைக்காட்டிலும் வேறு நல்ல வக்கீல் யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்பதுதான் அவர்களுடைய அபிப்பிராயம்.”

* **THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—**“May I point out that this Supplementary Statement of Expenditure is with reference to schemes which have already been completed? If he wants to confine himself to what is relevant to that, certainly he can speak.

“With great respect to the Leader of the Opposition, I submit that he cannot take up this Supplementary Demand to reply to a point in the debate on the main budget. He has to confine himself only to the matters referred to in the Supplementary Demand. I can very well understand other Members speaking about matters extraneous to this Supplementary Demand. But the Leader of the Opposition should set an example to others by confining himself to what is relevant to this debate.”

27th March 1954]

SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ What is the Deputy Speaker's decision on this point of order, Sir? ”

DEPUTY SPEAKER :—“ The Hon. Finance Minister only drew the attention of the Leader of the Opposition.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ லேபர் மான்யத்தில் ஒரு கூட்டு மகாநாடு கூட்டுவதைப்பற்றி குறிப்பிட்டிருப்பதால் நான் அதைப்பற்றி பேச ஆசைப்படுகிறேன். அந்தக் கூட்டு மகாநாடு நடத்துவதற்கு பின்னால் ஒரு கொள்கை இருக்கத்தான் செய்கிறது. இன்று கனம் டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் லேபர் மான்ய விவாதத்துக்கு பதிலளிக்கையில் அவர் பிரசங்கத்தில் அந்தக் கொள்கை தெள்ளத் தெளிவாகத் தொனித்தது. அதைப்பற்றி குறிப்பாக சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அன்று பேசும் பொழுது கனம் டாக்டர் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் பாரி கம்பெனிக்குக் கிடைக்கக்கூடிய லாபம் பற்றிய கணக்கில் தனக்கு அக்கரையில்லை யென்றும், முதலாளிகள் தொழிலாளிகளுக்கு 20 சத விதிகம் போனஸும் 10 சத விதிகம் Provident Fund-ம் தாராள புத்தியுடன் கொடுக்கிறார்கள் என்று பேசியிருக்கிறார். முக்கியமாக நாம் கவனிக்க வேண்டியது என்ன வென்றால், மொத்த லாபத்தில் இன்றைக்கு தொழிலாளிகளுக்கு என்ன பங்கு கிடைக்கிறதென்ற பிரச்சினையான். அப்படிப் பார்க்கும்பொழுது, தொழிலாளிகளுக்கு சட்ட பூர்வமாக கிடைக்கக்கூடிய Provident Fund தொழிலிய பணத்தையும் கணக்கில் சேர்ப்பது சரியல்ல. இரண்டு திங்கள் களுக்குமுன் மத்திய சர்க்கார் மந்திரி சொல்லியதை கனம் டாக்டர் யு. கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் முன்பு சமர்ப்பிக்க ஆசைப்படுகிறேன். ஸ்ரீ டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி அவர்கள் ஏழு வருஷ காலமாக நாட்டில் இருக்கக்கூடிய தொழிலாளிகளுக்கும் மத்தியதர வருப்பினருக்கும் உண்மையான சம்பளம் (real wages) 15 சத விதிகம் குறைந்திருக்கிற தென்று புன்ளி விபரங்களுடன் எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை இந்த இடத்தில் கனம் மந்திரி கிருஷ்ண ராவ் அவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அதே போல் கனம் மந்திரி அவர்கள் ஹாஸி மில்லைப்பற்றி பேசும்பொழுது அவர்களுக்கு எவ்வளவு லாபம் மொத்தத்தில் கிடைத்தது என்பதுபற்றி தனக்கு கவலையில்லை என்று சொன்னார். அதற்குப் பிறகு தொழிலாளிகளை அதிக லாபம் கேட்கும்படி தொழிற்சங்க வாதிக்க சிபப்பிவிடுவதாக குற்றம் சாட்டினார். சமீபத்தில் ஒரு விஷயம் adjudicationக்கு விடப்பட்டது. அது விஷயமாக ஸ்ரீ சீனுவாசன் கூறியிருக்கும் தீர்ப்பில் ஒரு paragraph-ஐ படித்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

“ The mills further urge that they have not squandered away the profits earned by the concerns but have ploughed them back into the industry. No doubt, it is true, and all these reserves form part of the working capital of the concerns. That hardly answers the bitter complaint of the workers that they are denied a proper share in the profits which are created by their labour. If the mills had appropriated only the required amount towards the reserves under the various heads, that would leave a larger net profit; and the workers would thereby be entitled to demand and obtain bonus for even as much as six months for each year of working. By showing a lower profit by such means as have been adopted by these Mills, the bonus claims of the workers have become limited to the amount equivalent to one to three months wages only. If the principle that the workers are entitled to demand a fair share of the profits is conceded, and I, for one cannot see how that principle can be denied, the workers are entitled equally to demand that the profits earned by the concerns should be properly accounted for and not wilfully reduced by such appropriations towards this reserve or that reserve as is the invariable method adopted by these mills.”

மேலே சொல்லியபடி திட்டவட்டமாக சமீபத்தில் வந்திருக்கக்கூடிய adjudication தீர்ப்பில் கணக்குப் போட்டுப்பார்த்து தொழிலாளிகளுக்கு கிடைக்கக்கூடிய லாபத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்காமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காக மில் சொந்தக்காரர்கள் அந்த Reserve Fund, இந்த Reserve Fund என்று பல வகைப்பட்ட Reserve Fundகளுக்கு தாங்கள் இஷ்டப் பிரகாரம் பணத்தை ஒதுக்கி வைக்கிறார்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

4-10
p.m.

[Sri P. Ramamurthi]

[27th March 1954]

இப்படி யெல்லாம் செய்யாமலிருந்தால் நியாயமாக தொழிலாளிகளுக்கு அதிகப்படியான போனஸ் கொடுக்க முடியும் என்று திட்டவட்டமாக ஸ்ரீ சீனு வாசன் அவர்கள் தன்னுடைய அபிப்பிராயத்தை மேலே சொன்ன தீர்ப்பில் கூறியிருக்கிறார். (Interruption.) அது யார் மீதும் binding இல்லை. அது அவருடைய சொந்த அபிப்பிராயம்தான். ஆதலால்தான் கனம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண ராவ் இந்த மாதிரி விஷயங்களை யெல்லாம் adjudication-க்கு அனுப்பமாட்டேன் என்று சொல்லுகிறார். ஏன்? Adjudication-க்கு அனுப்பினால் முதலாளிகளுடைய உண்மையான மொத்த லாபம் பட்ட வர்த்தனமாகத் தெரியுமே என்ற காரணம்தான். அதனால், முதலாளிகள் இந்த சந்தர்ப்பத்தை தங்களுக்கு சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட கொள்கை இன்னும் இருக்கக்கூடாதென்பதை நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். பாக்கியிருக்கக் கூடிய விஷயங்களைப்பற்றி பேசுவதற்கு இது சந்தர்ப்பமில்லை. ஆனால் குறிப்பாக ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி பேசாமலிருக்கக் முடியாது.

“தொழில் மந்திரி கனம் கிருஷ்ண ராவ் அவர்கள் ஸேப்ர் மான்ய விவாதத்துக்கு பதிலளிக்கையில் அந்த இலாகா காரியதரிசியின்பேரில் நான் சாட்டிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு பதிலாக, ஸேப்ர் இலாகா காரியதரிசி Labour Conference-ல் வெகு திறமையாக நடந்துகொண்டதாகவும் அவர் செய்த வேலைகளை பாராட்டி அங்கு இருக்கக்கூடிய மத்திய சர்க்கார் மந்திரி அவருக்கு நற்சாட்சிப் பத்திரம் (economics) அளித்திருப்பதாகச் சொன்னார். அதைக் கேடும்பொழுது எனக்கு ஆச்சர்யமாகத்தானிருக்கிறது. ஆரம்ப முதல்கொண்டு 1943-ம் ஆண்டு முதல் இடையில் மூன்று வருஷங்களைத் தவிர அநேகமாக எல்லா Labour மகாநாடுகளிலும் நான் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். இந்த மகாநாடுகளில் தொழிலாளிகள் பிரதிநிதிக்கும் முதலாளிகள் பிரதிநிதிக்கும் தான் அதிகமாக பேச்சு வார்த்தை நடக்கும். விஷயங்களை ஏதோ சமரசமாக தீர்க்கவேண்டுமென்று ஆவலுடன் கனம் யூனியன் மந்திரி அவர்கள் வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு மகாநாட்டை நடத்துவார். யூனியன் மந்திரி பாடும் கஷ்டம்தான். ராஜ்யங்களிலிருந்து வரக்கூடிய பிரதிநிதிகள் 3, 4 நாட்கள் மகாநாட்டில் வந்து உட்கார்ந்திருப்பார்கள். நடுவில் எப்பொழுதாவது ஒரு தடவை அல்லது இரண்டு தடவை யூனியன் மந்திரி, ராஜ்ய பிரதிநிதியை ‘உங்களடைய சர்க்காருக்கு அபிப்பிராயம் உண்டா, இல்லையா, இருந்தால் என்ன அபிப்பிராயம்’ என்று கேட்பார். அப்பொழுது ராஜ்ய பிரதிநிதி 2, 3 நிமிஷங்கள் பேசிவிட்டு உட்கார்ந்து விடுவார். கடைசியில் மகாநாடு முடியும் பொழுது யூனியன் மந்திரி வழக்கமாக அங்கு கூடியிருக்கும் எல்லா பிரதிநிதிகளுக்கல்லாமல் ராஜ்ய பிரதிநிதிகளுக்கும் அபிப்பிராய முறையில் அவர்களுடைய contribution-க்கு thanks சொல்லுவார். அதை மிகப் பெருமையான நற்சாட்சிப் பத்திரமாக எடுத்துக்கொண்டு ஸ்ரீ லோபோ பிரபு கனம் மந்திரி கிருஷ்ண ராவ் அவர்களிடம் சொல்லி, அதை கனம் கிருஷ்ண ராவ் இந்த சட்டசபையில் சொல்லியிருப்பதைப் பார்த்தால் எனக்கு சிரிப்புத்தான் வருகிறது. சிரிக்கத்தான் வேண்டுமே தவிர வேறு வழியில்லை.

“நேற்றைய தினம் கல்வி மான்ய விவாதத்துக்கு கடைசியாக பதில் அளிக்கும்பொழுது கல்வி இலாகா மந்திரி கூறியிருப்பது எனக்கு ஆச்சர்யமாகத்தானிருக்கிறது. ஏனென்று கேட்டால் நேற்றைய தினம் புதிய கல்வித் திட்டத்தை சர்க்கார் புனராலோசனை செய்யத் தயார் என்ற அடிப்படையில் விவாதம் நடந்தது. அதற்குப் பிறகு கனம் மந்திரி கடைசியில் பேசும்பொழுது புதிய கல்வி திட்டத்தைப்பற்றி இரண்டுபட்ட அபிப்பிராயம் இருப்பதாக ஒத்துக்கொண்டு அந்தத் திட்டத்தை புனராலோசனை செய்யத் தயார் என்று சொன்னாரே தவிர, அதை வாபஸ் வாங்குவதற்கு அவசியமில்லை யென்று சொல்லிவிட்டார். இந்த நாட்டில் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி பெரிய கொந்தளிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறதென்பதை ஏற்கனவே கனம் மந்திரி அவர்கள் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார். எட்டு, ஒன்பது மாதங்களாக கொந்தளிப்பிருந்தும் இந்தத் திட்டத்தை அப்படியே அமுலில் வைத்து

27th March 1954] [Sri P. Ramamurthi]

கொண்டு புனராலோசனை செய்வதாகச் சொல்லுகிறார். கொந்தளப் பில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் ஒரு விஷயத்தை சரியாக ஆலோசனை செய்ய முடியும். அதற்கு அடிப்படையான இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் பெருவதுதான் சரியான முறை. இதைப்பற்றி தேசிய இயக்கத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்குத் தெரியும். 1930-ம் வருஷத்தில் உப்பு சத்தியாக்ஷரணம் செய்யப்பட்டபொழுது, அரசியல் விஷயத்தை புனராலோசனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் அது சம்பந்தமாக ஜெயிலுக்குப் போயிருக் கிறவர்களை முதலில் விடுதலை செய்யவேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டது. சத்தியாக்ஷரண இயக்கத்திற்கு முன்பிருந்த நிலைமை ஏற்பட்டால்தான் restoration of the Status quo ante belum பேச்சு வார்த்தைகள் நடத்த முடியுமென்று அப்பொழுது தேசியவாதிகள் சொன்னதை இப்பொழுது கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே இந்த மாதிரி அடிப்படையான விஷயத்தில் அபிப்பிராயப் பேதமிருக்கிறது என்று அரசாங்கத்துக்குத் தெரிந்திருந்தம்கூட இந்தப் புதிய கல்வி திட்டத்தை அமுலுக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். மிகப் பெரிய எதிர்ப்பு நிச்சயமென்று தெரிந்திருந்தும் ஏற்கனவே தவறு செய்துவிட்டோமென்று அறிந்திருந்தும் சட்டசபையின் அபிப்பிராயத்தை புறக்கணித்துவிட்டு பிறகு இந்தத் திட்டத்தை வாபஸ் வாங்காமல் அமுலில் வைத்துக்கொண்டு மனக்கசப்புக்கிடையே இதை புனராலோசனை செய்வது சரியல்ல.

“அங்கு சரியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டும். அதற்காக இந்த கல்வி திட்டத்தை உடனடியாக கைவிடவேண்டும். மந்திரி அவர்களே அல்லியா விட்டாலும் நாங்கள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டாவது அந்த திட்டத்தை உடனே கைவிடவேண்டும். அப்படி கைவிடக் கூடாது என்பதற்கு வேறு ஏதாவது காரணம் இருந்தாலும் அதையும் அவர்கள் அறிவிக்க மாட்டேன் என்கின்றார்கள். காங்கிரஸ் கட்சிக்குள்ளேயே இதற்கு பலத்த எதிர்ப்பு இருக்கிறது. இதைப்பற்றி காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே என்னிடம் வந்து சொல்லி இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு எதிர்ப்பு இருந்தம்கூட இன்றைக்கு விட்டுக்கொடுக்கமாட்டேன் என்று சொல்லுவது சரியில்லை. இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை உண்டாக்குவது பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள் வதாகாது. இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளாமல் இருந்தால் அவர்கள் குற்றத்திற்குத்தான் உள்ளாவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொண்டும் இந்த திட்டத்தை உடனடியாக கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டும் இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.”

4-20
p.m.

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—“Mr. Deputy Speaker, Sir, the hon. Leader of the Opposition struck a rather very unfortunate note in beginning his speech. He remarked that he was not sure who would be in power to-morrow. But I may assure him that whatever might happen, he or his party is not going to be allowed to occupy this part of the House at any time. He may work himself up to the illusion that there is division in the Congress ranks and because of that division there is likely to be disintegration and that it would be possible for the Communist Party to take advantage of it. It will be only an illusion every time and I assure the hon. Leader of the Opposition that disillusionment will come later on.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“I may tell the Hon. Finance Minister that the Communist Party never has illusions about these questions at all. The Communist Party only leads the people through certain stages in order to disillusion them about the so-called democracy.”

[27th March 1954]

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Once a person knows that a certain thing is an illusion, then it ceases to be an illusion. If he realises that it is an illusion, then there will be no disillusionment at all. I know the Communist Party has been hoping either here or somewhere else that its members would occupy a position of power for leading the people towards the goal, which is their objective. But that hope is being frustrated at every turn. I would tell the hon. Leader of the Opposition to try and continue to be the Leader of the Opposition for some time more. Let him not be dislodged even from that position. Let him not be casting his eyes on this side and hoping that there is going to be division here and that he could take advantage of it. He could never take advantage of it and we will never give room for that. There is bound to be difference of opinion in any party, because no two individuals think alike. Is there not difference of opinion in the Communist Party in regard to fundamental principles? That is there. As a party which fought for freedom with discipline, we know how to maintain our unity and he need not be teaching us lessons in this art. Simply because some Members of our Party spoke to him in a friendly manner, let him not think that there will be any betrayal on this side.

“ Then he referred to Dr. Krishna Rao's reference to his distinguished Secretary, Mr. Lobo Prabhu. I am not here to answer the charges made by Mr. Ramamurthi. I am sure that when an occasion arises Dr. Krishna Rao will deal with them effectively. I do not have the necessary ammunition with me to return the firing as far as this aspect is concerned.

“ Then he referred to my speech made yesterday in reply to the debate on the Education Demand. Still the Hon. Leader of the Opposition is not willing or anxious that a proper atmosphere should be created. My appeal has found a favourable response in the minds of some of the hon. Members at least. He is trying to efface the effect of my appeal and spoil the atmosphere. Though the subject is completely irrelevant to this Supplementary Demand, he went out of his way and said that there could not be a proper atmosphere unless I completely surrendered, unless I withdrew the education scheme. I am sorry it is not possible for me to answer him in detail. I am still hoping, whatever might be his wish, that in spite of his efforts I will be able to arrive at a satisfactory settlement of this problem.

“ The hon. Member who initiated the debate, Sri N. K. Palaniswami, began almost in the same manner as the Leader of the Opposition. But he cannot be as clever as his leader. He struck the note that the Government were not interested in the handloom industry and the handloom weavers and that the Government were out to see that they perished. I know the attitude of the Communist Party towards the handloom industry and the cottage industry; I know what the Party's ideals and aims are. I do not want to make a counter-charge about it. I can assure the hon. Members of the Communist Party that we are interested

27th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

in the handloom industry and the handloom weavers. The handloom weavers to-day know who their real friends are and whether we have done anything for them or not. We are prepared to take their judgment instead of the mere accusations of the Communist Party. Handloom weavers know who are helping and trying to help them and it is not necessary to appeal to them from this platform. Whatever may be the propaganda which the Communist Party may carry on, I am sure we will continue to be the friends of handloom weavers and the handloom industry and the handloom weavers also will have a friendly attitude towards us.

“ Reference was made by Mr. Aranganathan to the purchase of shovels. He made an uncharitable accusation which an hon. Member should not make without sufficient justification on the floor of this House. We are a privileged body. We can make any statement here without being challenged in a Court of Law. He made the accusation that the officer, Mr. Ghosh, received commission in respect of the purchase. I would invite the hon. Member to make this charge outside this House and take the consequences. I am sorry he is not present here; I hope this will be conveyed to him. I invite him and I challenge him to make this statement outside this House and face the consequences, civil or criminal, in a court of law. If he has sufficient material, he should place it before this House or before any tribunal. Simply having a mere suspicion that Mr. Ghosh should have received something and giving expression to it on a privileged occasion is not right. He is taking undue advantage of our privileges. When certain privileges are attached to certain offices, we should take care to use those privileges wisely and sparingly. I have absolutely no doubt that it is an unworthy charge, a charge which cannot be proved anywhere. I am stating the facts with regard to the purchase of shovels. We were in need of shovels for carrying on the mining operations in Neyveli. About five lakhs of rupees was offered by the Government of India from the funds provided by the World Bank for the purchase of shovels. If we had accepted that, we would have had to call for tenders from all over the world and it would have taken us at least six or seven months to scrutinize the tenders, place an order and get the material. On the other hand, two shovels were available with certain companies in India. The matter was referred to the Government of India and they were quite satisfied that they would serve our purpose and that the price also was quite fair.

“ So, after reference to the Government of India and the various departments, he placed orders for the purchase of shovels. If we do not like Mr. Ghosh, it is open to us to send him away. But, as long as he serves us honestly and efficiently, we are bound to protect him and when such an officer is serving us, to make a charge that he has had something to do with a Company which sold these shovels, Sir, I respectfully submit, is not becoming of a Member of this Hon. House.”

4-30
p.m.

[27th March 1954]

* SRI S. DEIVASIGAMANY :—“ On a point of order, Sir, Mr. Aranganathan is a responsible Member of this Hon. House and he would not have made such a statement without having any data in his possession. He having made that statement which is alleged to be highly defamatory as the Hon. Minister puts it—will the Hon. Minister be pleased to institute an enquiry or go into the matter before saying that it is a false charge, that it is a baseless charge, etc.? By saying like that, I submit, Sir, the Hon. Minister is accusing the hon. Member of *mala fides*.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, when a man comes and makes a charge that a person has committed robbery, dacoity or some such thing, it is usual to institute an enquiry into it. But, he should make out a *prima facie* case before he makes the charge. Simply because he makes a charge, that does not mean that I should order an enquiry immediately. That is not the way an hon. Member should speak. That is why I challenged the hon. Member to go outside and make a statement in a Court of Law and have his grievances redressed. If he has got sufficient material, let him have the courage to make that statement. That is the only way of doing it.”

SRI P. RAMAMURTHI :—“ When some sort of allegation is made against a particular officer, we know under the law of the land, it is not always open to a private citizen to institute a case or any such thing. It is for the Government to institute a case. Even though I might come to know certain facts of misappropriation of funds and things like that on the part of some officers, I cannot institute proceedings. It is for the Government to sanction the proceedings. Here, an hon. Member has come and made an open statement on the floor of this House. I can understand the outburst of the Hon. Minister, if he had intervened then itself and asked ‘Have you got those facts? Give me those facts. I will verify the whole facts and then . . .’”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ If the hon. Member had come into possession of such facts and if he had any doubt about the action of the officers, he might as well have placed them before the Government immediately. He need not wait to make a speech here saying, ‘I have suspicion about this or that’. Before I challenged him or before I intervened, I wanted to verify the facts so that I may be correct. It is only after verifying things, I am making this statement. It is open to the hon. Member, if he has got sufficient facts, to place them before the Court. I may tell you he has no facts.”

SRI K. VINAYAKAM :—“ அது எப்படி உங்களுக்குத் தெரியும் ? ”

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ The hon. Member Sri Vinayakam may satisfy himself. Therefore, it is not a question of . . . ”

27th March 1954]

SRI A. GOVINDASWAMY NAYAGAR :—“ On a point of order, Sir . . .

“கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் எப்பொழுது பேசினாலும், அங்கத்தினர்கள் எப்பொழுதும் பொய்தான் பேசுகிறார்கள் என்றும் உண்மையே பேசுவது இல்லை என்றும் அடிக்கடி கோபத்தோடு சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார். கனம் அங்கத்தினர்கள் பேசுவது அவ்வளவும் பொய் என்பதை அவர் நிரூபிக்க முடியுமா? கோஷ் பற்றி அவருக்கு எப்படித் தெரியும்? அவருக்கு ஒன்றுமே தெரியாது. அப்படி இருக்கும்போது அவருக்காக ஏன் பரிந்து பேசவேண்டும்? அப்படி பரிந்து பேசுவதற்கு என்ன அவசியம் இருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. வேண்டும் என்றால் குற்றம் கூறிய அங்கத்தினர் அரங்கநாதன் அவர்களை நேரில் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.”

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM :—“ Sir, it is the duty of the hon. Member to be present here to hear the reply. I cannot help it.

“ Then, Sir, my hon. Friend, Mr. Arumugam, referred to the disabilities of Harijan members and wanted that more educational facilities should be given to them. I fully sympathise with his views and it is the honest intention of this Government to help the Harijans as much as possible. After all, the Harijan Welfare Movement was started by the Father of the Nation and we are trying to carry it on to the best of our ability. If we are unable to do it, it is open to the hon. Members to suggest the means and the methods to improve it and to make it more efficient. We will certainly take all steps necessary so that the Harijans may be placed in a better position within a measurable time. We have fixed a definite period in the Constitution also so that they may become equals in all respects in society and in the community, so that a separate community like Harijans may cease to exist. So much so, the separate existence of a Harijan community should not be made use of for the exploitation of a very few individuals. That is our hope and we hope before long the Harijan community as such will cease to exist as a separate community. It will get merged with the community as a whole and there won't be any necessity for the special reservations and these special facilities. I was surprised to hear the hon. Member, Sri Kattumuthu, say that untouchability is increasing in the land. If he has made the charge that we have not progressed, perhaps it may be so in certain places and it may be agreed to. But, to say that untouchability has increased in the land is only over-stating and exaggerating the fact. It does not help us in any way.

“ The hon. Member, Sri Ramalingam, referred to the Special Armed Police in Tanjore district. It is a much vexed question and for him, it is a party question too. Therefore, I am sorry it is not necessary for me to enter into it in any great detail. I may assure the hon. Member that if the facts he has mentioned are true, proper steps will be taken to punish the culprits and to see that such things do not recur. But, on the face of it, I am inclined to think that he has only received reports. It is not first-hand information he is having. In the information conveyed, there is likely

[Sri C. Subramaniam] [27th March 1954]

to be exaggeration also. But, I am prepared to look into the whole thing and, if any atrocities or if any excesses have been committed by the Police, we will not hesitate to punish the culprits and we will see that sufficient steps are taken to see that these things do not recur, if, as a matter of fact, such things had happened.

4-40
P.m.

" Then, the hon. Member, Sri Vinayakam, was referring to the nationalization of transport. Incidentally, he referred to the bus workers and their misbehaviour and at the same time he said they are not being properly treated by the Government. I do not know how far it is true. I would request him to approach the Hon. Minister-in-charge of Transport and I am sure, he will look into all the grievances which he has mentioned. Certainly, the Minister-in-charge of Transport will be the first person to hear all these complaints and see that they are rectified.

" Mr. Narayana Kurup spoke in his own idealistic manner. He is an idealist. That is my view. He wants everything to be perfect and when there is a little imperfection, he feels impatient and irritated about it. It is an attitude which I can understand. He criticised the presentation of Supplementary Demands. This is a well-known and well-recognized method. Go to any perfect Government, any perfect organization with perfect statistics. This Supplementary Demand is a well-known method of getting more money for the purpose of spending in the current year. Whatever be the machinery and whatever be the statistics available, it is after all an estimate which we make with reference to the expenditure. But, something crops up in the way and more money has got to be spent and something happens when we execute certain schemes and we have to cut down expenditure. Therefore, it is not possible to foresee everything and provide a correct estimate. It becomes necessary to present the Supplementary Demands and there is nothing wrong in it, I respectfully submit. He referred to the three per cent error. That three per cent error does not refer to the Supplementary Grants. Even after the Supplementary Grant, there may be an error. We over-spend and sometimes under-spend. That should not go beyond three per cent. That is the limit fixed not for the purpose of Supplementary Grant. When we scrutinize the accounts after a year in the Public Accounts Committee, if we have spent even after supplementary appropriation more money or we have not spent all the money for which we have asked for appropriation and if the error is more than three per cent, then it may mean that a wrong estimate has been made and proper explanation is called for from the Finance Department. But, even then there are certain exceptions and these exceptions have got to be recognized. Therefore, the hon. Member need not be under the impression that we are going out of the way or we are doing anything improper or irregular in presenting the Supplementary Demand. Then he said there should not be indiscriminate reappropriation. I may tell the hon. Member that it is not possible to make this reappropriation except under specified conditions, which are very much limited. Therefore, it is not as if we can, without bringing it

27th March 1954] [Sri C. Subramaniam]

before the Legislature, make reappropriation. If only the hon. Member goes through the Supplementary Estimates, he will find that there are very rare cases of reappropriation and that too in limited circumstances.

“ Then, the hon. Member referred to the bridges in Wynaad. I do not know under what circumstances that work was not taken up. If only the hon. Member puts it in the form of a question to the Hon. the Minister for Public Works, I am sure he will be able to get the necessary information.

“ The hon. Member, Sri Kattimuthu, referred to the reservation of constituencies for the representation of Harijans and said that his constituency had been suddenly changed. With reference to reservation of constituencies, I may say that when the number of seats for the Harijans was fixed, it was done on the basis of the estimate of the population made for that purpose. That estimate was only an approximate estimate. But it is laid down in the Constitution that the exact census figures, when they are ready, should be made the basis for giving representation to Harijans and for demarcating constituencies also. So areas where there is a large population of Harijans are taken into account for the purpose of carving out these double-member constituencies. If, unfortunately, the constituency which the hon. Member represents has been split into two constituencies and made general constituencies, it is not because we have got any spite against him. In fact, the Government have nothing to do with these proposals. It is purely the concern of the Election Commission which is presided over by an ex-Supreme Court Judge. A former Supreme Court Judge has been selected to preside over it so that he may be above party politics and he may not be disturbed or influenced by any Governmental pressure if it comes to that, or any other pressure from any quarter. That is why a high-powered committee has been constituted and it is presided over by a Supreme Court Judge. Therefore, the hon. Member may be sure that no injustice will be and could be done under these circumstances. If in his own district some other area is found to have a larger number of Harijans, naturally that seat should be shifted there. Therefore, he should not go with the impression that we want to cut down the Harijan representation in any way and without any justification whatsoever. Now, we have got exact figures of population, after the 1951 Census, with reference to each village and firka. It is only on the basis of those Census figures that this demarcation of constituencies is being made and if any mistakes have been committed—after all, anybody is likely to commit mistakes and even the Supreme Court Judge is likely to commit mistakes—all these proposals will be published and it will be open to hon. Members or to anybody else to make representations so that those mistakes may be rectified. The Government have so far not taken part in these demarcation proposals. As a matter of fact, the Delimitation Commission wanted to know whether the Government would like to make any representations. I thought that it would not be proper for the

[Sri C. Subramaniam] [27th March 1954]

Government, at this stage, to make any representations. So, we said, 'Let all the facts be known and then if necessary on the basis of proposals from hon. Members or any other facts and figures known to us which have not been brought to the notice of the Delimitation Commission, we would make proper representations.' But I may assure the hon. Members that the Government are not interested in interfering with the demarcation of constituencies. Delimitation of constituencies is intended to be made purely on the basis of population and no interference will be allowed on the part of anybody.

"Sir, I do not think I need answer any other point. I know many other points were raised on the floor of this House and even though they were not pertinent to the Supplementary Demands, proper notice will be taken of all those points and if any action is necessary after due consideration, it will be taken.

"Thank you, Sir."

DEPUTY SPEAKER:—"The House will now adjourn and meet again at 8 p.m. to-day."

The House then adjourned.

Night sitting - 8 p.m.

The House re-assembled at 8 p.m., Mr. Speaker (THE HON. SRI J. SIVASHANMUGAM PILLAI) in the Chair.

VIII.—GOVERNMENT MOTIONS.

(1) AMENDMENT TO SCHEDULE V TO THE MADRAS CITY MUNICIPAL ACT, 1919.

* THE HON. SRI K. RAJARAM:—"Mr. Speaker, under rule 15 in Schedule V to the Madras City Municipal Act, 1919, the Commissioner, Corporation of Madras, is prohibited from over-drawing from the authorized bankers of the Corporation. In recent years, the Corporation of Madras was permitted to divert temporarily its earmarked funds such as unspent loan balances, deposit funds, etc., to meet ordinary expenditure during the lean months of the year. It has been represented that it is not possible for the Corporation to manage with such temporary diversions from earmarked funds, as sufficient balances are not always available in these funds, and that the only alternative is to obtain temporary advances from its authorized bankers. The need for such temporary accommodation for the Corporation from its bankers has been recognized by the Local Finance Enquiry Committee. The Corporation has accordingly been permitted to obtain ways and means advances from its bankers subject to the condition that such advances are completely repaid at the end of each financial year. It has, therefore, become necessary to delete rule 15 in Schedule V to the Madras City Municipal Act, 1919, by an appropriate amendment of that Schedule. A draft of the proposed rule was duly